

نەسرەدىن ئەپەندى لە تىپىلىرىدىن

دۇردانىلەر

(1)



شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غالىب شاھ

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
http://www.uyghurkitap.com

نەسىدىن ئەپەندى لەتىپىلىرىدىن

دۇردانىلەر

(1)



ISBN 7-5371-4032-4



9 787537 140324 >

ISBN 7 - 5371 - 4032 - 4

C · 107 (民文) 定价: 5.00 元

责任编辑：米克丽·阿布都热合曼

责任校对：阿布列孜·阿巴斯

封面设计：伊巴代提·亚森

技术编辑：买买提艾力·里提甫

封面设计：阿里甫·夏

阿凡提笑话的人生智慧

(1)

(维吾尔文)

艾克拜尔·吾拉木 整理

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 32开本 3.375印张

2002年5月第1版 2006年1月第2次印刷

印数：5071—8070

ISBN7-5371-4032-4/C·107 定价：5.00元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مەسئۇل مۇھەررىرى: مېھرى ئابدۇراخمان
مەسئۇل كوررېكتورلىرى: ئابلىز ئابباس
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئىبادەت ياسىن
تېخنىكا مۇھەررىرى: غالىب شاھ
مۇھەممەد ئەلى لىتىپ

نەسىرىدىن ئىپادىلەندىرىدىن دۇردانىلەر (1)

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئەكبەر غۇلام

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100 - قورۇ، پ: 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

ئۆلچىمى: 850×1168م، 32 كەسىم، باسما تاۋىقى: 3.375

2002 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 1 - ئاي 2 - بېسىلىشى

ISBN7-5371-4032-4/C·107

سانى: 5071-8070

باھاسى: 5.00 يۈەن

بېسىلىشتا، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ، تېگىشىپ بېرىمىز.

مۇندەرىجە

- 1 ئەمدى ياڭاق يېمىگىن!
- 3 سېنى خۇش قىلاي دېگەن
- 4 خاتا ئويلاپ قاپسىز
- 6 ئۇ تۆگە بولمىسا!
- 7 بەلكىم راست ئوخشايدۇ
- 8 ئاۋۋال مەن تەپتىم
- 9 ئۇلار ئادەم چىشلەيدۇ
- 10 رەھىمسىز قۇياش
- 11 ئېشەكنىڭ زارىدىن قېچىپ
- 12 مەرھۇم ئانامغا دۇئا قىلىمەن
- 13 مەن دادام بىلەن بىللە كەلدىم
- 14 بىر يىلدىن كېيىن
- 15 خۇداغا ھەمراھ بولۇش
- 16 پۇل تۆلىگەنلەر نەي چالالايدۇ
- 17 بىر كۈن قانچە سائەت
- 18 سىلەرگە كىم دەدى
- 19 بىر قىيىن سوئال
- 20 شاگىرت
- 21 قوي يېمەيدىغان بۆرە
- 22 شاپلاقنىڭ ئىزى قالدۇ
- 23 ئېشەك چۆپنى يېپ بولۇپ كەتتى
- 24 بالىڭىزنىڭ قورسىقىدا
- 25 بىز قانداق تېپىشقان
- 26 ئېھتىيات قىلغان ياخشى

- 27 مېنىڭ دادام ئەڭ ئەقىللىق
- 28 مەن ئادەم ئالداشنى ياخشى كۆرمەيمەن
- 29 يۇمايلا يەۋەتتېتىمەن
- 30 سوپۇننى قانداق تازىلىغىلى بولىدۇ؟
- 31 سەن ئۇخلاپ قالغاندا چالمەن
- 32 كۈن ئايدىن قورقىدىكەن
- 33 ئىچىگە مۈشۈك تاشلىۋەتتىم
- 34 يەنە قانداقسىغا سېرىقماي يۇقى قالسۇن؟
- 35 مەن ئۇنىڭ بالىسى بىلەن ئوينىدىم
- 36 قېرى ئىت
- 37 بەش ئەزاسى يوق قوي
- 38 ئاي بىلەن يۇلتۇز
- 39 موللام نومۇرنىڭ ھەممىسىنى ئوغلىغا بېرىدۇ
- 40 ياڭاق بۆلگەننىڭ ھەققى
- 41 قالغان گەپنى كېيىن دېيىشىمىز
- 42 دانا
- 43 ئاۋۋال سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىپ كېلەي
- 44 خۇدايىم بەرسۇن!
- 45 سىز ئالدىنىپ قاپسىز
- 46 شۇملۇقنىڭ بىشارتى
- 47 ئۇسساپ قالمىسۇن دەپ
- 48 ھېسابلاش
- 49 ئۆزۈمنى بېلىقمىكەن دەپتىمەن
- 50 خىجىل بولىدىغان ئىش
- 51 يارلىقىڭىزنى يېزىۋاتىمەن
- 52 ۋىجدانىڭنى تارازىلاپ باق
- 53 سىزنى قوشقاندا بەش بولىدۇ
- 54 پۇل ۋە ئابروى

- 55 مېۋىسىنى كىم يەيدۇ
- 56 تەككىيە قىلاتتىم
- 57 ئېشەك بار يەرگە
- 58 جاھاندا يوق كۈن
- 59 چۈشنىڭ تەبىرى
- 60 مۇكاپاتنىڭ يېرىمى
- 61 ئۇخلىۋېلىپ كەلگەن
- 62 ئابىي رەھمەت
- 63 ئادەم بولۇشنىڭ يولى
- 64 كۈندۈزدىكى يۇلتۇز
- 65 گۇۋاھلىق بېرىش
- 66 پەرىشتىلەرنىڭمۇ ماڭا ھاجىتى چۈشۈپتۇ - دە!
- 67 كالاچنىڭ مېجەزى
- 68 ئاللاننىڭ ئۆيى
- 69 ئەر كەكزەدەك بېلىق
- 71 ساراڭنى گەپكە كۆندۈرۈش
- 72 پەرقى چوڭ ئەمەس
- 73 كاللىسىغا ئەقىل توشۇپ كەتكەن
- 74 پاراڭلىشىۋاتقاندا
- 75 رەڭگىڭىز ئانچە ياخشى ئەمەس
- 76 ئۆلمىگۈر ئەبلەخ
- 77 تەمى سىزنىڭ يانچۇقىڭىزدا
- 78 ئۆچكىنىڭ مۇڭگۈزى ئۈچۈن
- 79 زىنداننى كۆزدىن كەچۈرۈش
- 80 ئىشەنمىسىڭلار، ئۆلچەپ بېقىڭلار
- 81 كىمنىڭ ئىچى قىزىۋاتىدىكىن
- 82 ئات تونۇش
- 83 كۆزۈڭ ئاغرىسا، قولۇڭنى تارت

- 84 ئېگىز تاممۇ پايلىمايدۇ
- 85 خىجىل بولماسلىق ئۈچۈن
- 86 ئۆزىنىڭ تونى
- 87 قازىنىڭ ئۆلىپىتى
- 88 نۇمۇسنى بىلمەيدىغان ئادەم
- 89 چۈش
- 90 ئەپەندىنىڭ مەسلىھەتى
- 91 كۆزىڭىز كور بولۇپ قاپتۇ دەپ
- 92 ھىلىگەر كېيىك
- 93 ئادالەت تېشى
- 94 بەسلىشىش
- 95 پاتپاراقچىلىق سۇنايچىنىڭ ئۆيىدە
- 96 دادىڭىزنى دوراپسىز
- 97 ئۆلۈكتىن سوراڭلار
- 98 گۇۋاھ بولۇش
- 99 پۇلىڭىز «كۈچۈكلەيدۇ»
- 100 ئېھتىياجغا باغلىق

ئەمدى ياڭاق يېمىگىن!

ئەپەندىنىڭ كۆزى ئانچە ياخشى كۆرەلمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. خەقلەر ئەپەندىگە كۆپرەك ياڭاق يەپ بېرىشنى مەسلىھەت بېرىپ، ياڭاقنىڭ كۆزگە پايدىسى بار دېيىشىپتۇ. ئەپەندى يېمىش بازىرىغا بېرىپ بىر تاغار ياڭاق سېتىۋېلىپ، يول بويى يېگەچ مېڭىپتۇ؛

يولدا تۇيۇقسىز ئالدىغا بىر بالا كېلىپ سالام بېرىپتۇ. بۇنداق ئەدەپ - قائىدىلىك بالىلارنى بەك ياخشى كۆرىدىغان ئەپەندى دەرھال ياڭاقتىن بىر تالنى ئېلىپ بۇ بالىغا بېرىپتۇ - دە:

— جىمى بالىلار ساڭا ئوخشاش ئەدەپ - قائىدىلىك بولسۇن! — دەپتۇ.

ھېلىقى بالا ياڭاقنى ئېلىپ، «رەھمەت ئەپەندى!» دېگىنىچە كېتىپ قاپتۇ. ئۇ ياڭاقنى يەپ بولغاندىن كېيىن، يەنە ئىتتىك مېڭىپ ئەپەندىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋاپتۇ - دە، ئەپەندىگە سالام بېرىپ:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەپەندى! — دەپتۇ ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن.

ئەپەندى خۇشاللىق بىلەن ئۇنىڭغا يەنە بىر تال ياڭاق بېرىپتۇ. ئەپەندى كوچىنىڭ نېرىقى چېتىگە ئۆتە - ئۆتمەيلا، ھېلىقى بالا يەنە ئەپەندىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ بوم ئاۋاز بىلەن:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەپەندى! — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇ يەنە بىر تال ياڭاققا ئىگە بوپتۇ. ئەپەندى تار بىر

كوچىنىڭ ئاغزىغا كەلگەندە، ھېلىقى بالا يەنە يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئەپەندىگە سالام بېرىپ، بوغۇق ئاۋازى بىلەن:
— ھۆرمەتلىك ئەپەندى، نەگە ماڭدىڭىز؟ — دەپتۇ.
بۇ قېتىم ئەپەندى بۇ ئىشنىڭ سىرىنى بىلىپ قېلىپ:
— قارا سېنى، ئەدەپكە ياڭاق تېگىشىپ يېگىنىڭنى،
ئۈنۈڭمۇ پۈتۈپ كېتىپتۇ، ماڭ، ئەمدى ياڭاق يېمىگىن! —
دەپتۇ.



سېنى خۇش قىلاي دېگەن

ئەپەندىنىڭ بالىسىنىڭ مەجەزى ئىنتايىن غەلىتە بو-
لۇپ، قەستەن دادىسى بىلەن قارشىلىشىدىكەن. دادىسى ئۇنى
قىل دېسە، بۇنى قىلىدىكەن؛ بۇنى قىل دېسە، ئۇنى قىلىد-
كەن. بالىسىنىڭ مەجەزىنى ئوبدان چۈشىنىدىغان ئەپەندى،
ئادەتتە ئوغلىغا تەتۈرچە گەپ قىلىدىكەن.

بىر كۈنى ئاتا - بالا ئىككىيلەن تۈگمەنگە بېرىپ ئۇن
تارتىپ قايتىپ كېلىۋېتىپ، يېرىم يولدا بىر دەرياغا دۇچ
كەپتۇ. ئۇلار دەريادىن كېچىپ ئۆتۈشكە مەجبۇر بوپتۇ.
دەريانىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، ئېشەك ئۈستىگە ئار-
تىلغان بىر خالتا ئۇن بىر تەرەپكە قىغىيىپ قاپتۇ. ئەپەندى
ئوغلىغا تەتۈرچە گەپ قىلىپتۇ.

— بالام، خالتىنى سۇغا تاشلىۋەت!

غەلىتە مەجەزلىك بالا دادىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن، كۆڭلىدە: «مەن چوڭ بولۇپ مۇشۇ چاغقا كەلگۈچە،
دائىم دادام بىلەن قارشىلىشىپلا كەپتىمەن، مۇشۇ بىر قېتىم
دادامنىڭ دېگىنى بويىچە قىلىپ باقاي» دەپ ئويلاپتۇ. شۇ-
نىڭ بىلەن دادىسىنىڭ دېگىنى بويىچە خالتىنى سۇغا تاشلىۋې-
تىپتۇ.

غەزەپلەنگەن ئەپەندى:

— بالام، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— دادا، مەن چوڭ بولۇپ مۇشۇ چاغقا كەلگۈچە بىرەر
قېتىم سېنىڭ گېپىڭنى ئاڭلاپ باقماپتىمەن، مۇشۇ قېتىم
گېپىڭنى ئاڭلاپ، سېنى بىر خۇش قىلاي دېگەنلىك، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئوغلى.

خاتا ئويلاپ قايتىمەن

بىر كۈنى، ئەپەندى ئوغلى بىلەن بىر يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، بىر توپ ئادەملەرنىڭ ئورنىدا توختىماي پىرقى- راۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. بۇ ئىش ئەپەندىگە ئىنتايىن قىزىقارلىق تۇيۇلۇپتۇ ۋە ئۇلارغا قېتىلىپ بىرلىكتە پىرقى- راشقا باشلاپتۇ.

ئەپەندى ئىنتايىن تېز پىرقىراپ، خەقلەرنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشىپتۇ. بىراق، كۆپ ئۆتمەي، بېشى ئايلىنىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. شۇ ئارىلىقتا بىر تالىپ ئەپەندىگە چاقچاق قىلىپ:

— ئەپەندى، پىرقىرىغاندا، توختىماستىن بىر گەپنى تەكرارلىسىڭىز، ئايلىنىپ چۈشمەيسىز، — دەپتۇ.
— قايسى گەپنى؟ — دەپ سوراپتۇ ئەپەندى.
— ئېشىكىمنى ساڭا بېرىۋەتتىم دېسىڭىزلا بولدى، — دەپتۇ تالىپ.

ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاشۇ گەپنى تەكرارلىغىنىدە، چە، توختىماستىن پىرقىراپتۇ. پىرقىراش رىتىمىمۇ بارغاندەك تېزلىشىپ بېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن كۆزى قاراڭغۇلدىشىپ، ھوشىدىن كېتىپتۇ.

كەچقۇرۇن بولغاندا، ئەپەندى ھوشىغا كېلىپ قارىسا، تالىپمۇ، ئېشىكىمۇ غايىب بولپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەپەندى ئوغلىغا:

— بالام، ئېشەك قېنى؟ سەن نېمىشقا ئۇنىڭغا قارىماي- سەن؟ ھۇ يارىماس! — دەپ ۋارقىراپتۇ.
— بىرەيلەن كېلىپ ئېشەكنى ئېلىپ ماڭغانىتى، يۈگۈ-

رۇپ سېنىڭ قېشىڭغا كەلسەم، سەن توختىماستىن ئېشىد-
كىمنى ساڭا بېرىۋەتتىم، دەپ ۋارقىراۋېتىپسەن، مەن تېخى
سېنى ئېشەكنى راستتىنلا ئاشۇ ئادەمگە بېرىۋەتكەن ئوخشايد-
دۇ دەپ ئويلاپ قاپتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغلى.



ئۇ تۆگە بولمىسا!

بىر كۈنى، ئەپەندى كوچىدا كېتىۋېتىپ، ئىككى بالغا
ئۇچراپ قاپتۇ. ئۇلاردىن بىرى ۋاي سېلىپ يىغلىغىلى تۇ-
رۇپتۇ. ئەپەندى يىغلاۋاتقان بالىدىن سوراپتۇ:
— بالام، نېمىگە يىغلايسەن؟
— ئۇ مېنىڭ قۇلقىمنى چىشلۋالدى، — دەپتۇ بالا
يەنە بىر بالىنى كۆرسىتىپ.
— يالغان، مەن چىشلىمىدىم، ئۇ ئۆزى چىشلى-
دى، — دەپتۇ يەنە بىر بالا.
— يالغان سۆزلىمە! ئۇ تۆگە بولمىسا، ئۆزىنىڭ قۇلى-
قىنى ئۆزى قانداق چىشلەيدۇ؟ — دەپتۇ ئەپەندى.



بەلكىم راست ئوخشايدۇ

ئەپەندى كۈچىدا كېتىۋېتىپ، ياڭاق ئوينىۋاتقان بىر توپ بالىلارنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئەپەندى بالىلارنى ئەخمەق قىلماقچى بولۇپ، بالىلاردىن سوراپتۇ:

— بالىلىرىم، سىلەر ئاۋۇ كۈچىنى كۆردۈڭلارمۇ؟

— كۆردۇق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بالىلار.

— ئاشۇ كۈچىدا بىر ئادەم ھەربىر بالغا بىر دوپپىدىن

ياڭاق بۆلۈپ بېرىۋاتىدۇ، كېچىكىپ قالساڭلار، نېسىۋەڭلار.

نى ئالالماي قالسىلەر، — دەپتۇ ئەپەندى.

بۇنى ئاڭلىغان بالىلار خۇشاللىقىدا چۇرقىراشقىچە ئۇ

كۈچىغا يۈگۈرۈشۈپ كېتىپتۇ. ئەپەندى بالىلارنىڭ كەينىدىن

بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، راست ياڭاق تارقىتىۋات.

قان ئوخشىمامدۇ، دەپ ئويلاپ قاپتۇ — دە، ئۆزىمۇ بالىلار.

نىڭ كەينىدىن يۈگۈرۈپتۇ.



ئاۋۋال مەن تەپتىم

گۆدەك ئەپەندى دوستلىرى بىلەن بىللە ئويناپ، زېرەك كىشىلىك ھېس قىلىپ، خېلىغىچە ئوينىغۇدەك بىرەر ئويۇن تاپالماپتۇ. ياشتا چوڭراق بىر بالا گۆدەك ئەپەندىگە:

— ئەگەر سەن دوپپاڭنى يەرگە قويۇپ تېپەلسەڭ، بىز سېنى بالىلارنىڭ پادىشاھى قىلىمىز، — دەپتۇ.

— بۇنىڭ نەرى تەس، قاراپ تۇرۇڭلار! — گۆدەك ئەپەندى شۇنداق دېگىنىچە دوپپىسىنى يەرگە قويۇپ تېپىپ ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. ئارقىدىنلا، بالىلارنىڭ ھەممىسى ئۆلد-شېپ، گۆدەك ئەپەندىنىڭ دوپپىسىنى توپ قىلىپ تېپىپ ئويناپتۇ.

كەچتە ئۆيگە قايتقاندا، گۆدەك ئەپەندىنىڭ ئاپىسى مەي-نەتلىكىدىن جۇلۇقى چىقىپ كەتكەن دوپپىنى كۆرۈپ:

— بىر ئوبدان دوپپا قانداق بولۇپ بۇنچىۋالا پاسكىنا بولۇپ كەتتى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— دوستلىرىم دوپپامنى توپ قىلىپ تېپىپ ئوينىدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ گۆدەك ئەپەندى.

— باشقىلار سې-

نىڭ دوپپاڭنى تېپىپ ئوينىسا، سەن قاراپ تۇردۇڭمۇ؟ — دەپ ئاچچىقلىنىپتۇ ئاپىسى.

— ياق، ئاپا،

ئاۋۋال ئۆزۈم تەپتىم.



ئۇلار ئادەم چىشلەيدۇ

بىر قېتىم، موللا ئەپەندىدىن:
— مۈشۈك بىلەن ئىتنىڭ قانداق ئورتاقلىقى بار؟ —
دەپ سورايتۇ.
— ئۇلارنىڭ تۆت پۇتى بار، بىردىن قۇيرۇقى بار،
ئاۋاز چىقىرالايدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— ئۇنداقتا، قايسى ھايۋان ئىتقا ئوخشايدۇ؟ — دەپ
سورايتۇ موللا.
ئەپەندى ئازراق ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن :
— باينىڭ بالىلىرى، ئۇلارمۇ ئوخشاشلا ئادەم
چىشلەيدۇ، — دەپتۇ.



رەھىمسىز قۇياش

ئەپەندى كىچىك ۋاقتىدا، دادىسى ئۇنىڭغا ھەر ھەپتەدە
بىر قېتىم پۇل بېرىدىكەن. لېكىن ئۇ ئىككى كۈنگە بارماي-
لا، بىر ھەپتىلىك پۇلنى خەجلەپ تۈگىتىۋېتىدىكەن.
پىژغىرىم ئىسسىق بىر كۈنى، دادىسى ئۇنىڭغا بىر تال
تىللا بېرىپ:

— بۇ سېنىڭ تۆت ھەپتىلىك پۇلۇڭ، ئەمدى بۇ ئايدا
ساڭا پۇل بەرمەيمەن، — دەپتۇ.

دادىسىنىڭ گەپلىرى ئۇنىڭ بۇ قۇللىقىدىن كىرىپ، ئۇ
قۇللىقىدىن چىقىپ كېتىپتۇ، ئىككى كۈنگە قالمايلا بۇ ئايلىق
پۇلىنىمۇ خەجلەپ تۈگىتىۋېتىپتۇ.

ئۈچىنچى كۈنى چۈشتە، ئەپەندى دادىسىنىڭ قېشىدا

ئولتۇرسا، ئىسسىققا چىدىمىغان

دادىسى ھاۋادىن زارلىنىپ:

— بۇ نىجىس ھاۋا ئەجەب

ئىسسىپ كەتتى، مۇشۇنداق

ئىسسىغىلى تۇرسا، تۆمۈرمۇ

ئېرىپ كەتكۈدەك، — دەپتۇ.

— راست دەيسەن، دادا،

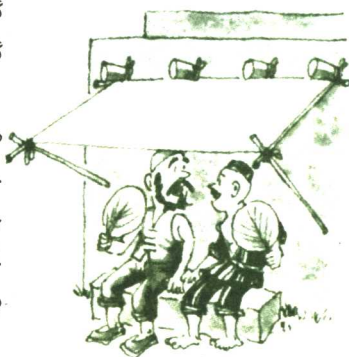
ھاۋا چىدىغۇسىز دەرىجىدە ئىس-

سىپ كېتىۋاتىدۇ، تۈنۈگۈن

چۈشتە، سەن ماڭا بەرگەن تىل-

لانى ئاپتاپقا قويۇپ قويسام،

بىردەمدىلا ئېرىپ كەتتى.



ئېشەكنىڭ زارىدىن قېچىپ

بىر يىلى، قەھەتچىلىك بوپتۇ، خەقلەر ئېشەكنىڭ يەم بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزىنىڭ قورسىقىنىمۇ تويغۇزالمايدىكەن. ئەپەندىنىڭ ئۆيىدىكى ئېشەك ئاچلىقتىن توختىماس-تىن ھاڭرايدىكەن. ئەپەندى ئېشەكنىڭ ئەلەملىك ھاڭرىغىدىننى ئاڭلاپ چىداپ تۇرالماي، ئەسكى - تۈسكى نەرسىلەر دۆۋىلىنىپ كەتكەن قازناق ئۆيىگە كىرىۋېلىپ، چىقماي ئولتۇرۇۋاپتۇ. ئوغلى ئۇنى ئىزدەپ كىرىپ: — دادا، سەن بۇ يەرگە مۆكۈنۈۋېلىپ نېمە ئىش قىلدۋاتىسەن؟ — دەپ سورايتۇ.

— تېز ئىشكىنى يېپىپ قوي، ئېشەكىمىزنىڭ زارى قۇلقىمغا كىرمىسۇن، ئېشەكىمىزنىڭ زارىنى ئاڭلىساملا ئازابلىنىپ كېتىدىكەنمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



مەرھۇم ئانامغا دۇئا قىلىمەن

ئەپەندى دائىم مەرھۇم ئانىسىنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلىپ:

— ئانامنىڭ روھى جەننەتكە كىرگەي، — دەپ تىلەيدى.
كەن.

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، سىز نېمىشقا ئانىڭىزغا دۇئا قىلىپ،
دادىڭىزغا دۇئا قىلمايسىز؟

— مەن مەرھۇم دادامدىن ئىنتايىن خاتىرجەم، چۈنكى
دادام ئەقىللىق، ئۆزىگە پۇختا ئادەم ئىدى. مېنىڭچە دادام
گۆرگە كىرىپلا، مۇنكىر - نەكىرلەرنىڭ سوئال - سورىقىدىن
ئۆتۈپ، ئۇددۇل جەننەتكە كەتتى. بىراق ئانام ياۋاش
ھەم ساددا ئايال ئىدى، مەن ئانامنىڭ مۇنكىر - نەكىرلەر-
نىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرەلمەي ئۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ
قالدىمكىن دەپ ئەنسىرەيمەن. شۇڭا مەن دائىم ئانامنىڭ
روھىنىڭ جەننەتكە كىرىشىنى تىلەيمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



مەن دادام بىلەن بىللە كەلدىم

بىر كۈنى كېچىدە، ئەپەندى ئېشىكىگە مىنىپ كېتىۋاتسا، تۇيۇقسىز، يول ياقىسىدىن بىرنەچچە قاراقچى ئېتىلىپ چىقىپتۇ. ئەپەندى دەرھال ئېشىكىدىن چۈشۈپ، ئېشىكىنىڭ ئاستىغا كىرىۋاپتۇ. قاراقچىلار بۇ ئىشنى تۇيۇپ قېلىپ:

— كىم سەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— مەن ئېشەكنىڭ بالىسى! — دەپتۇ ئەپەندى.

— بۇ دېگەن ھاڭگا ئېشەك تۇرسا، ھاڭگا ئېشەكمۇ بالا تۇغامدۇ؟ — دەپتۇ قاراقچىلار.

— ئاپام تويىغا كەتكەن، شۇڭا دادام بىلەن بىللە كەلدىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



بىر يىلدىن كېيىن ...

ئەپەندى كىچىكىدىن تارتىپلا ئىنتايىن قىزىقچى بولۇپ،
خەقلەرگە چاقچاق قىلىشنى ياخشى كۆرىدىكەن. بىر كۈنى
دوستلىرى ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:
— ئەپەندى، سىز چوڭمۇ ياكى سىزنىڭ ئىنىڭىز چوڭ-
مۇ؟

— ھىم، بۇ مەسىلىگە كەلسەك، بۇلتۇر ئاپامنىڭ
دېيىشىچە، ئىنىم مەندىن بىر ياش كىچىك ئىكەنتۇق، بىر
يىل ئۆتۈپ كەتتى، ئەمدى ئىككىمىز تەڭلەشتۇق، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



خۇداغا ھەمراھ بولۇش

ئەپەندى بالا چاغلاردا، بىر نۆۋەت دادىسى بىلەن بىللە سەپەرگە چىقىپتۇ، كەچ بولغاندا ئۇلار بىر خىلوۋەت مەھەللەگە كېلىپ قونماقچى بوپتۇ. ئۇخلاشتىن بۇرۇن دادىسى ئەپەندىگە:

— ئەپەندى، سەن بېرىپ ئۇزۇنراق ئارغامچىدىن بىرنى تېپىپ، ئېشەكنى ئوتلۇققا باغلاپ قوي، ئوبدانراق چۆپ يەۋالسۇن، ئەتە سەھەردە يولغا چىقىمىز، — دەپتۇ دادىسى. — دادا، ئەڭ ياخشىسى بىرىمىز ئۇخلىغاندا، بىرىمىز ئېشەككە قارايمىز، بولمىسا ئۇنى بۆرە يەپ كەتسە ياكى خەق-لەر ئوغرىلاپ كەتسە قانداق قىلىمىز؟ — دەپتۇ ئەپەندى. — خاتىرجەم بول، خۇدايىم بار، خۇدا ئۆزى ساقلايدۇ، — دەپتۇ دادىسى.

ئەتىسى ئەپەندىنىڭ دادىسى ئەپەندىنى ئويغىتىپ، ئېشەكنى تەييار قىلىشنى بۇيرۇپتۇ، ئەپەندى چىقىپ كېتىپ خېلى بىر چاغدىن كېيىن قايتىپ كېلىپ، دادىسىغا:

— دادا، بىزنىڭ

ئېشەك خۇداغا ھەمراھ بولغىلى ئاسمانغا چىققىپ كەتكەن ئوخشايدۇ، يەنىلا سەن ئۆزۈڭ بېرىپ ئۇنى ياندۇرۇپ كەلسەڭ بولغۇدەك، — دەپتۇ.



پۇل تۆلىگەنلەر نەي چالالايدۇ

بىر كۈنى، ئەپەندى بازارغا ئالدىراش كېتىۋاتسا، بىر توپ بالىلار ئۇنى ئورۇنلاپ مەسلىھەتلىشىۋالغاندەك تەڭلا: — ئەپەندى تاغا، ماڭا بىر تال نەي ئالغاچ كېلىدۇ، — دەپ يالۋۇرۇشۇپتۇ.

ئارىسىدىكى بىر بالا بىر سىقىم پارچە پۇللارنى ئەدەپ بىلەن ئەپەندىگە سۈنۈپ تۇرۇپ:

— ئەپەندى تاغا، مالال كۆرمەي ماڭا بىر تال نەي ئالغاچ چىقىسىڭىز بوپتىكەن! — دەپ ئۆتۈنۈپتۇ.

ئەپەندى ئۇ بالىنىڭ قولىدىكى پۇللارنى ئېلىپتۇ، شۇنداقلا باشقا بالىلارنىمۇ رەنجىتىپ قويماسلىق ئۈچۈن:

— بولىدۇ، بولىدۇ، ئالغاچ كېلەي، ھەممىڭلارغا ئال-غاچ كېلەي، — دەپتۇ.

كەچقۇرۇن، بالىلار يول بويىغا چىقىپ ئەپەندىنىڭ قايىتىپ كېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەپەندى كېلىپ، ياز-چۇقىدىن بىر تال نەينى چىقىرىپ، ھېلىقى پۇل بەرگەن بالىغا بېرىپتۇ.

— ئەپەندى تاغا، بىزنىڭچۇ؟ ئەجەبا بىزگە ئەكەلمىدۇ-غىزمۇ؟ — باشقا بالىلار چۇرۇلدىشىپ سوراپتۇ.

— بالىلىرىم، نەي ساتقۇچى «بۇ نەينى پۇل تۆلىگەنلەر-لا چالالايدۇ، پۇل تۆلىمىگەنلەر نەينى پۇللىسىمۇ ئاۋاز چىقىدۇ-رالمایدۇ» دېگەندى، شۇڭا سىلەرگە ئالمىدىم، چۈشەنگەن-سىلەر، — دەپتۇ ئەپەندى كۈلۈپ تۇرۇپ.

بىر كۈن قانچە سائەت

ئەپەندى مەدرىسە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا، موللام ئۇنىڭ-
دىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، بىر كۈن قانچە سائەت؟

— يىگىرمە بەش سائەت، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— ساراڭ بولۇپ قالدىڭمۇ، بىر كۈن دېگەن يىگىرمە
تۆت سائەت بولمامدۇ، — دەپتۇ موللام تېرىكىپ.

— سىز تۈنۈگۈن تېخى كۈندۈز بىر سائەت ئۇزاردى
دېمىدىڭىزمۇ؟ — دەپتۇ ئەپەندى.



سىلەرگە كىم دەدى

ئەپەندى ئۆشنىسىگە بىر خۇرجۇن شاپتۇل ئارتىپ كېلىپ تىۋاتقاندا، ئۇنىڭغا بىر توپ ئۇششاق بالىلار ئۇچراپ قاپتۇ.

ئەپەندى بالىلارغا كۈلۈپ تۇرۇپ:

— كىم مېنىڭ خۇرجۇنۇمدىكى نەرسىنىڭ نېمىلىكىنى تېپىۋالسا، مەن شۇنى يوغان بىر شاپتۇل بىلەن مۇكاپاتلايمەن، — دەپتۇ.

بالىلار قاقاقلاپ كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ ۋە بىرلىكتە «شاپتۇل!» دەپ جاۋاب بېرىشىپتۇ.

— ياپىرىم، ماۋۇ ئىشنى، بۇنى سىلەرگە كىم ئېيتىپ قويدى؟ — ئەپەندى گېپىنى دەپ بولۇپلا، ئەينى ئەھۋالنى چۈشىنىپ يېتىپتۇ ۋە بالىلار بىلەن تەڭ كۈلۈپ كېتىپتۇ.



بىر قىيىن سوئال

ئەپەندى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا، بىر قېتىم مۇئەللىم ئۇنىڭدىن ئىمتىھان ئالماقچى بولۇپ، سوئال سو-راپتۇ:

— ئەپەندى، سەندىن قىيىن سوئالدىن بىرنى سورايمۇ ياكى ئاسان سوئالدىن ئىككىنى سورايمۇ؟
— قىيىن سوئالدىن بىرنى سوراڭ! — دەپتۇ ئەپەندى.
— ئۇنداقتا ياخشى، سەن دەپ باقە، ئادەم قانداق پەيدا بولغان؟ — دەپ سوراپتۇ مۇئەللىم.
— ئادەمنى ئانىسى تۇغقان! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— ئۇنداقتا، ئۇنىڭدىن بۇرۇنچۇ؟ — مۇئەللىم ياندۇ-رۇپ سوراپتۇ.
— مۇئەللىم، بۇ ئىككىنچى سوئال بولۇپ كەتتى، مەن پەقەت بىرلا قىيىن سوئالغا جاۋاب بەرمەكچى ئەمەسمۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.



شاگرت

ئەپەندى بالا چېغىدا دادىسى ئۇنى موزدۇزغا شاگرتلىققا
بېرىپتۇ. ئىككى يىلدىن كېيىن دادىسى ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— بالام، ئاياغ تىكىشنى ئۆگەندىڭمۇ؟

— مەن بالا كۆتۈرۈشنى ئۆگەندىم، خۇدايىم بۇيرۇسا

يەنە ئىككى يىلدىن كېيىن سۇ توشۇشنى، ھويلا - ئاراملارنى

سۈيۈرۈشنى ئۆگەندىغان ئوخشايمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



قوي يېمەيدىغان بۆرە

بىر پادىچى بالا ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، ئۇزۇن يىلدىن بېرى قوي باقمەن، قوي-
لىرىمنى دائىم بۆرە يەپ كېتىپ، جېنىمدىن جاق تويدۇم.
دۇنيادا قوي يېمەيدىغان بۆرىمۇ بارمۇ؟
— بار! — دەپتۇ ئەپەندى.
— قانداق بۆرە ئۇ قوي يېمەيدىغان؟
— ئۆلۈك بۆرە! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



شايقلاقنىڭ ئىزى قالدۇ

ئەپەندى يېڭىدىن مەكتەپكە كىرگەندى، بىر كۈنى ئۇ مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپ ئىنتايىن خۇشال ھالدا دادىسىغا: — دادا، بۈگۈن مۇئەللىم بىزگە ھېساب دەرسى ئۆتتى، مەن قوشۇش ۋە ئېلىشنى ئۆگىنىۋالدىم، — دەپتۇ. — شۇنداقمۇ؟ ئۇنداقتا مەن سېنى سىناپ باقاي، ئەگەر ئاكاڭنىڭ قولىدا ئالتە تال كەمپۈت بولسا، سەن ئۇنىڭدىن بەشنى ئېلىۋالساڭ، يەنە قانچىسى قالدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ دادىسى ھاياجانلانغان ھالدا.

ئەپەندى ئىتتىك مەڭزىنى سىيلاپ: — يەنە نېمە قالاتتى، مېنىڭ يۈزۈمدە ئاكامنىڭ شايدەلىقىنىڭ ئىزى قالمىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.



ئېشەك چۆپنى يەپ بولۇپ كەتتى

مەكتەپتە مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەربىرىگە بىردىن رەسىم سىزىشنى بۇيرۇپتۇ، ئەپەندى قەلىمىنى ئۇنتۇپ قال-
غاچقا، بىر ۋاراق ئاق قەغەز تاپشۇرۇپتۇ.
— ئەپەندى، سېنىڭ سىزغان رەسىمنىڭ قېنى؟ — دەپ
سورايتۇ مۇئەللىم.

— سىزغان رەسىمىم مۇشۇ شۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى مۇئەللىمنىڭ قولىدىكى ئاق ۋاراقنى كۆرسىتىپ.
— ئۇنداقتا سەن زادى نېمە سىزدىڭ؟ — دەپ سورايتۇ
مۇئەللىم يەنە.

— مەن ئېشەكنىڭ چۆپ يېيىشىنى سىزدىم، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— ئۇنداقتا سەن سىزغان چۆپ قېنى؟ — دەپ سورايتۇ
مۇئەللىم.

— چۆپنى ئېشەك يەپ بولدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.

— ئۇنداقتا ئې-

شەك قېنى؟

— ئېشەك چۆپ-

نى يەپ بولغاندىن

كېيىن كېتىپ قال-

دى، — دەپتۇ ئەپەند-

دى.



بالىڭىزنىڭ قورسقىدا

بىر بالا ئەپەندىنىڭ يايىمىسىدىن ئاپىسىنىڭ تاپلىغىنى بويىچە، بىر كىلو ئالما سېتىۋاپتۇ. يولدا قايتقۇچە ئىككى ئالمنى يەپ بويىتۇ.

— بىر كىلو ئالما ئاران مۇشۇنچىلىكمەن؟ — دەپ سورايتۇ ئاپىسى بالىدىن.

— مەن ئۇقمايمەن، يايىمچى ماڭا مۇشۇنچىلىك بەر-دى، — دەپ يالغان ئېيتىپتۇ بالا.

بالىنىڭ ئاپىسى ئاچچىقىدا، ئەپەندىنى ئىزدەپ كەپتۇ.

— بايام مەن ئوغلۇمنى بىر كىلو ئالما ئەكىلىشكە

بۇيرۇسام، سىز نېمىشقا ئاران يېرىم كىلو بەردىڭىز؟

ئەپەندى ئۆزىنىڭ تارازىسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— مېنىڭ تارازامدا مۇتلەق چاتاق يوق، بۇنىڭدىن سىز

خاتىرجەم بولۇڭ. يوقىلىپ كەتكەن ھېلىقى يېرىم كىلو

ئالما بالىڭىزنىڭ قورسقىدا، — دەپتۇ ئەپەندى.



بىز قانداق تېپىشقان

گۆدەك ئەپەندى دادىسىدىن سورايتۇ:

— دادا، سىز قەيەردە تۇغۇلغان؟

— دېڭىز بويىدىكى يۇرتۇمدا تۇغۇلغان، — دەپ جاۋاب

بېرىپتۇ دادىسى.

— ئاپامچۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى.

— كۈنشەھەردە تۇغۇلغان.

— ئەمىسە مەن قەيەردە تۇغۇلغان؟

— سەن يېڭىشەھەردە تۇغۇلغان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ

دادىسى.

— غەلىتە ئىش، ئۇنداقتا بىز قانداق تېپىشىپ

قالغان؟ — دەپ سورايتۇ گۆدەك ئەپەندى.



ئېھتىيات قىلغان ياخشى

ئەپەندى بالىسىنى بازارغا نان ئەكىلىشكە بۇيرۇپتۇ، ئۇ بالىسىنىڭ قولىغا پۇلنى تۇتقۇزغاندىن كېيىن، بالىسىنىڭ يۈزىگە كۈچەپ تۇرۇپ بىر شاپلاق سايپتۇ ۋە: — مائى، پۇلۇڭنى ئوغرىغا بەرمە جۇمۇ! — دەپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەپەندىنىڭ ئايالى ئاچچىقلانغان ھالدا ئەپەندىگە:

— ساراڭ بولىدىڭىزمۇ؟ يوقاتمىغان پۇل ئۈچۈن بالىنى نېمىشقا ئۇرىسىز؟ — دەپتۇ.

— يوقاتقاندىن كېيىن ئۇرغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ يەنىلا ئۇنىڭ ئېھتىيات قىلغىنى ياخشى! — دەپتۇ ئەپەندى.



مېنىڭ دادام ئەڭ ئەقىللىق

گۆدەك ئەپەندى باينىڭ بالىسى بىلەن پو ئېتىشىپتۇ:
— مېنىڭ دادام ئەڭ باي، — دەپتۇ باينىڭ بالىسى.
— مېنىڭ دادام ئەڭ ئەقىللىق! — دەپتۇ گۆدەل ئەپەندى.
— مېنىڭ دادام بىر پارچە ئالتۇننى ساڭا بېرىۋېتە.
لەيدۇ، — دەپتۇ باينىڭ بالىسى.
— مېنىڭ دادام بىر پۇڭ پۇلىنىمۇ ساڭا ئالدىنىپ
تۇتقۇزۇپ قويمايدۇ، — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



مەن ئادەم ئالداشنى ياخشى كۆرمەيمەن

ئەپەندى ئىنتايىن شېرىن ئۇخلاۋاتسا، بىرى ئىشىك چېكىپتۇ، ئەپەندى خۇشياقمىغان ھالدا بالىسىغا:

— ماڭ، چىقىپ مېنى ئۆيدە يوق دەپ، كەلگەن مېھماننى يولغا سېلىپ قوي، — دەپتۇ.

گۆدەك ئەپەندى بېرىپ ئىشىكنى ئاچسا، كەلگەن ئادەم دادىسىنىڭ يېقىن ئاغىنىسى ئىكەن. ئۇ گۆدەك ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— داداڭ ئۆيدە بارمۇ؟

— دېيىشكە خىجىل بولۇۋاتمەن، — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.

— نېمىشقا خىجىل بولسەن؟ — دەپ سورايتۇ مېھمان.

— چۈنكى مەن ئادەم ئالداشنى ياخشى كۆرمەيمەن، — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



يۇمايلا يەۋىتپىتىمەن

گۆدەك ئەپەندى يۇمىغان مەينەت ئالمىدىن بىرنى يەپ
قورسقى ئاغرىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھەدەپ سوغۇق
سۇ ئىچىپ، بىر سوغا سۇنى تۈگىتەي دەپتۇ.

بۇنى كۆرگەن دادىسى ئەجەبلىنىپ:

— نېمانچىۋالا جىق سۇ ئىچىسەن؟ — دەپ سورايتۇ.

— بايام بىر تال ئالما يېگەنتىم، — دەپتۇ ئەپەندى.

— ئۇنىڭ سۇنى جىق ئىچىش بىلەن نېمە ئالاقىسى بار؟

— ئۇ بىر يەردىن تېرىۋالغان مەينەت ئالما ئىدى،

يۇمايلا يەۋىتپىتىمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



سوپۇنى قانداق تازىلىغىلى بولىدۇ؟

بىر كۈنى، گۆدەك ئەپەندى كىرىيۇۋاتقان ئاپسىنىڭ قېشىدا ئويناۋېتىپ، ئېھتىياتسىزلىقتىن ئاپسىنىڭ سوپۇن قۇتىسىنى بىرنى تېپىپتىكەن، قۇتا ئىچىدىكى سوپۇن لايغا چۈشۈپ مەينەت بولۇپ كېتىپتۇ.

— ئەپەندى، قارا سېنىڭ كەپسىزلىكىڭنى، سوپۇنۇمنى مەينەت قىلىۋەتتىڭ، ماڭا دەريا بويىغا بېرىپ سوپۇننى پاكىز يۇيۇپ كەل، — دەپ ۋارقىراپتۇ ئاپسى خاپا بولۇپ.

گۆدەك ئەپەندى يەرگە چۈشۈپ كەتكەن سوپۇننى ئېلىپ، خېلىغىچە ئويلانغاندىن كېيىن سوراپتۇ:

— ئاپا، سوپۇن مەينەت بولۇپ كەتسە، نېمە بىلەن تازىلايمەن؟



سەن ئۇخلاپ قالغاندا چالمەن

گۆدەك ئەپەندى باشقا بالىلارنىڭ كاناي چالغىنىنى كۆ-
رۈپ، كاناي چالغۇسى كەپتۇ ۋە دادىسىنىڭ قېشىغا كېلىپ:
— دادا، دادا، بالىلارنىڭ ھەممىسى كاناي چېلىپ
ئوينىدىكەن، ماڭىمۇ بىر كاناي ئېلىپ بېرە! — دەپتۇ.
— بولمايدۇ، كاناي چالماي تۇرۇپمۇ قىلىدىغان غەل-
ۋەڭ يېتىپ ئاشار، ئەگەر كاناي چالساڭ مەن پاك بولۇپ
قالمامدىم؟! — دەپتۇ دادىسى.
— دادا، مەن ساڭا قەسەم ئىچىپ بېرەي، ئەگەر سەن
ماڭا كاناي ئېلىپ بەرسەڭ، مەن چوقۇم سەن ئۇخلاپ قالغان-
دىن كېيىن چالمەن، — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



كۈن ئايدىن قورقىدىكەن

گۆدەك ئەپەندى دادىسىدىن سورايتۇ:

— دادا، كۈن ئايدىن قورقامدۇ؟

— ئەجەب بۇنى سوراپ قاپسەنغۇ؟ — دەپتۇ دادىسى

ئەجەبلەنگەن ھالدا.

— قارىسام، كۈن كۈندۈزىلا چىقالايدىكەن، ئاخشىمى

ئاي چىقىشى بىلەنلا، كۈن قورقۇپ يوشۇرۇنۇۋالىدىكەن، —

دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



ئىچىگە مۈشۈك تاشلىۋەتتىم

گۆدەك ئەپەندىنىڭ ئۆيىدىكى لىق سۇ قاچىلانغان ئىدى.
ئىدىشقا بىر چاشقان چۈشۈپ كېتىپتۇ. گۆدەك ئەپەندى دادىسىغا قاراپ ۋارقىراپ:

— دادا، بىر چاشقان بىزنىڭ ئىدىشقا چۈشۈپ كېتىپتۇ، — دەپتۇ.

— ئاپلا، دەرھال ئۇنى ئېلىۋەت، — دەپ ۋارقىراپتۇ دادىسى.

— ھاجىتى يوق، دادا، مەن ئىدىش ئىچىگە ئۆيىدىكى مۈشۈكنى تاشلىۋەتتىم، — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



يەنە قانداقسىغا سېرىقماي يۇقى قالسۇن

دادىسى گۆدەك ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— سەن يەنە سېرىقماي ئوغرىلاپ يېگەن ئوخشمام-
سەن؟

— ياق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ گۆدەك ئەپەندى.
دادىسى خاپا بولۇپ يەنە سورايتۇ:
— خىجىل بولماي ياق دەيسىنا، ئاغزىڭدىكى سېرىقماي-
نىڭ يۇقى بولماي نېمە؟
— مۇمكىن ئەمەس، مەن ئاغزىمنى يېڭىم بىلەن ئىككى
قېتىم سۈرتكەن تۇرسام، يەنە قانداقسىغا سېرىقماي يۇقى
قالسۇن؟ — دەپتۇ گۆدەك ئەپەندى.



مەن ئۇنىڭ بالىسى بىلەن ئوينىدىم

ئەپەندىنىڭ بالىسى قوشنىسىنىڭ بالىسىدىن تاياق يەپ-
تۇ. ئەپەندى غەزەپ بىلەن:

— بالام، مەن ساڭا ئۇ ئۇششۇقنىڭ كۈچۈكى بىلەن
ئوينىما دەپ قانچە قېتىم ئېيتتىم، سەن نېمىشقا يەنە ئۇنىڭ
بىلەن ئوينىسەن؟ — دەپتۇ.

— ياق، دادا، مەن ئۇلارنىڭ كۈچۈكى بىلەن ئەمەس،
بالىسى بىلەن ئوينىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بالىسى.



قېرى ئىت

پادشاھنىڭ كىچىك ئوغلى ئەپەندىنى تۇنجى قېرى كۆرگەن چېغىدا، دادىسىدىن سورايتۇ:

— دادا، ئۇ كىم؟

پادشاھ ئاغزىنى ئوغلىنىڭ قۇلقىغا يېقىپ تۇرۇپ:

— ئۇ بىر قېرى ئىت، — دەپتۇ.

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، پادشاھنىڭ ئوغلى ئەپەندىنى كۆرگەن ھامان «قېرى ئىت، قېرى ئىت» دەپ توۋلايدىغان بوپتۇ.

بىر كۈنى، شاھزادە ئەپەندىنى كۆرۈپ ئادىتى بويىچە:

— قېرى ئىت، قېرى ئىت! — دەپ تىللايتۇ.

ئەپەندىنىڭ چىدىغۇدەك تاقىتى قالماپتۇ، شۇنىڭ بىلەن تۇيۇقسىز ئېتىلىپ بېرىپ، «ھاۋ، ھاۋ، ھاۋ» دەپ قاۋىغىدى. نىچە شاھزادىنىڭ قۇلقىنى چىشلۇپتۇ. شاھزادە ئاغرىققا چىدىماي يۇمىلاپ كېتىپتۇ.

— ھەي، ئەپەندى، سەن ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ نېمىشقا

شاھزادىنىڭ قۇلقىنى چىشلەپسەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ پادى-

شاھ ئەسەپىلەشكەن

ھالدا.

— ھۆرمەتلىك

ئالىيلىرى، بۆرە كۈ-

چۈكى قېرى ئىتنىڭ

چىشىغا تەگكەن تۇر-

سا، ئۇ ئەلۋەتتە زىيان

تارتىدۇ. دە! — دەپتۇ

ئەپەندى.



بەش ئەزاسى يوق قوي

ئەپەندى ئوغلىنى بازارغا بېرىپ قوينىڭ پىشۇرۇلغان كالىسىدىن بىرنى ئەكەلىشنى بۇيرۇپتۇ، ئاچ پاقا بالا يولدا كەلگۈچە قوي كالىسىنىڭ كۆزى، قۇلقى، تىلى ۋە مېڭىسىنى يەپ بوپتۇ.

ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن، ئەپەندى بالىسىنىڭ ئەكەلگەن يېرىم - يارتا قوي كالىسىنى كۆرۈپ، ئاچچىقلىنىپ سورايدۇ:

— سەن نېمە كۆتۈرۈپ كەلدىڭ؟
— قوي كالىسى ئەكەلدىم، — دەپتۇ ئوغلى.
— ئۇنداقتا، ئۇنىڭ كۆزى بىلەن قۇلقى قېنى؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى.

— ئۇ قارىغۇ تۇرسا، كۆزى نېمە ئىش قىلسۇن، ئۇ يەنە پاك ئىكەن، شۇڭا قۇلقىمۇ يوق ئىكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغلى.
— ئۇنداقتا ئۇنىڭ تىلى بىلەن مېڭىسى قېنى؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى.

— ئۇ دېگەن گا-
چا، گاچىنىڭ تىلى بول-
مايدۇ، ئۇ قوي تۇغما
دۆت ئىكەن، شۇڭا
مېڭىسىمۇ يوق، —
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئوغلى.



ئاي بىلەن يۇلتۇز

موللام بالىلاردىن سوراپتۇ:
— ئاي بىلەن يۇلتۇزنىڭ قايسىسى بىزگە ھەممىدىن
يېقىن؟

گۆدەك ئەپەندى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:
— ئەلۋەتتە ئاي يېقىن، ئاي دېگەن شۇنداق يوغان
كۆرۈنىدۇ، يۇلتۇز بولسا ئىنتايىن كىچىك كۆرۈنىدۇ، ھەتتا
بەزىدە كۆزىمىز بىلەن كۆرەلمەيمىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.



موللام نومۇرنىڭ ھەممىسىنى ئوغلغا بېرىدۇ

ئەپەندى كىچىك چېغدا ئىنتايىن كەپسىز بولۇپ، ئۆ-
گىنىش نەتىجىسى ناچار ئىكەن. دادىسى تېرىكىپ سورايتۇ:
— سېنىڭ ئۆگىنىش نەتىجەڭ نېمانداق تۆۋەن؟ دائىم
دېگۈدەك بىر ياكى ئىككى نومۇرلا ئالسەن؟
— دادا، سەن بىلمەيسەن، موللام ياخشى نومۇرنىڭ
ھەممىسىنى ئۆزىنىڭ ئوغلغا بېرىدىكەن، ماڭا كەلگەندە
بولسا، ساپلا بىر نومۇر ياكى ئىككى نومۇرلار ئېشىپ قال-
دىكەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



ياڭاق بۆلگەنىڭ ھەققى

ئىككى بالا ئويناۋېتىپ بىر تال ياڭاق تېپىۋاپتۇ ۋە بۇ ياڭاقنى بۆلۈشكە تاللىش ساقشۇپ قاپتۇ. ئەپەندى ئىش-نىڭ جەريانىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، بالىلارنىڭ قولىدىن ياڭاقنى ئېلىپ پىچىقى بىلەن ئوتتۇرىدىن ئىككىگە ئاجرىد-تىپ، ئىككى بالغا يېرىمدىن شاكالىنى بېرىپتۇ - دە، مېغىزىنى ئاغزىغا سېلىپ تۇرۇپ: — مانا بۇ سىلەرگە ياڭاق بۆلۈپ بەرگەن ھەققىم، — دەپتۇ.



قالغان گەپنى كېيىن دېيىشمىز

ئەپەندى بىلەن بالىسى قولۇققا ئولتۇرۇپ دەريانى سەيلە قىلىپتۇ، ئۇلار دەريانىڭ قاق ئوتتۇرىغا كەلگەندە، تۇيۇقسىز بوران چىقىپ، سۇ يۈزىدە دولقۇنلار ھاسىل بوپتۇ. ئەپەندى دەرھال ئىككى قولنى ئېگىز كۆتۈرۈپ خۇدا-دىن تىلەشكە باشلاپتۇ:

— ئەي ھەممىگە قادىر خۇدا، بىزنى ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن، ئەگەر سەن ئاتا - بالا ئىككىمىزنى ساق - سالامەت ئۇ قىرغاققا ئۆتكۈزۈپ قويساڭ، مەن قوي سويۇپ نەزىر بېرىمەن، ھەربىر قەبرىگە بىردىن شام يېقىپ چىقىد-مەن.

— دادا، بىزدە ياندۇرغۇدەك كىرىسىن چىراغىمۇ بولمىد-سا، ھەربىر قەبرىگە ياققۇدەك شام نېمە قىلسۇن؟
— ئاغزىڭنى يۇم، بىز ئاۋۋال ساق - سالامەت ئۇ قىرغاققا بېرىۋالايلى، قالغان گەپنى كېيىن دېيىشمىز، — دەپتۇ ئەپەندى.



دانا

بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ ئوغلى بالىلارچە ئوماقلىق بىلەن
ئەپەندىگە:

— دادا، دادا، مەن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭنى
بىلىۋالدىم! — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئەپەندى ئىنتايىن خۇشال بولۇپ:
— خوتۇن، ئاڭلىدىڭمۇ، مېنىڭ ئوغلۇم راستتىنلا دانا
ئىكەن، ئۇ ئۆزى تۇغۇلۇشتىن بۇرۇنقى ئىشلارنىمۇ ئېسىدە
تۇتالايدىكەن، — دەپتۇ.



ئاۋۋال سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىپ كېلەي

بىر كۈنى پادىشاھ ئىپەندىگە:
— ئىپەندى، سېنىڭ گېپىڭ بەك تاتلىق، خۇددى ھە-
سەل مىلەپ قويغاندەكلا، لېكىن سەن ماڭا چىن كۆڭلۈڭدىن
سادىق ئەمەسقۇ دەيمەن، — دەپتۇ.
— ياق ئالىلىرى. سىز خاتا دەيدىڭىز، مەن سىزگە
ئىزچىل سادىق بولۇپ كېلىۋاتىمەن، — دەپتۇ ئىپەندى.
— ئۇنداقتا مەن سېنى ئەمەلىي ھەرىكىتىڭ ئارقىلىق
سىناپ باقاي، سەن ماۋۇ چوڭقۇر قۇدۇققا سەكرەپ باق-
قىن، — دەپتۇ پادىشاھ.
بۇنى ئاڭلىغان ئىپەندى دەرھال كەينىگە ئۆرۈلۈپ مې-
ڭىپتۇ.
— ئىپەندى، نەگە بارىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.
— مەن ئاۋۋال بېلىقچى ئاغىنەمنىڭ قېشىغا بېرىپ،
سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىپ كېلىپ، ئاندىن سەكرەي! — دەپتۇ
ئىپەندى.



خۇدايىم بەرسۇن!

بىر كۈنى ئەپەندى تام بېشىغا چىقىپ، ھويلىنىڭ تېمى-
نى ياساۋاتسا، بىرى ئىشك چېكىتۈ. ئەپەندى قارىسا بىر
دېۋانە ئىكەن. دېۋانە ئەپەندىگە:

— تەقسىر، پەسكە بىر چۈشكەن بولسىڭىز! — دەپتۇ.
ئەپەندى دېۋاننىڭ راستىنلا بىر ئىشى بار ئوخشايدۇ
دەپ ئويلاپ پەسكە چۈشۈپتۇ.
دېۋانە ئەپەندىگە:

— خۇدانىڭ ھەققىدە، ئازراق سەدىقە بەرسىڭىز بوي-
تىكەن، — دەپتۇ.

ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن ئاچچىقى كەپتۇ ۋە دېۋا-
ننى تارتىپ ئەكىلىپ قۇلقىغا پىچىرلاپ تۇرۇپ:
— تام بېشىغا بىر چىققان بولسىڭىز! — دەپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئىككىيلەن بىرلىكتە تام بېشىغا چىقىپ-
تۇ.

— بۇ يەر خۇدايىمغا يېقىنراق، ئەمدى سىزگە خۇدايىم
بەرسۇن، — دەپتۇ ئەپەندى.



سىز ئالدىنىپ قاپسىز

— بىر كۈنى، ئەپەندى قازى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ.
قازى ئۇنىڭدىن:

— ئەپەندى، ئاڭلىسام، تۈنۈگۈن جۈمە نامازدىن يانغاندا، جامائەت مېنى ئاق كۆڭۈل، ئادالەتپەرۋەر دەپ ماختىدى. شىپتۇ، راستمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھۆرمەتلىك قازى جانابلىرى، سىز ئالدىنىپ قاپسىز. مەن ئەزەلدىن بىراۋنىڭ سىزنى ماختىغىنىنى ئاڭلاپ باقمىدىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



شۇملۇقنىڭ بېشارتى

بىر كۈنى، پادشاھنىڭ كەيپىياتى تازا ياخشى بولمىدى. غاچقا، شىكارغا چىقىپ ئوۋ ئوۋلاپ كۆڭلىنى ئاچماقچى بولۇپتۇ. ئۇ ئوردىدىن چىقىۋاتقاندا، ئەپەندىگە ئۇچراپ قاپتۇ. — نۆكەرلەر، ماۋۇ بالا - قازا ئەبلەخنى قامچا بىلەن ئۇرۇپ ھەيدىۋېتىڭلار! — دەپ ۋارقىراپتۇ پادشاھ نۆكەرلەرگە، — ئوۋغا چىقىشتىن بۇرۇن بۇنىڭغا ئۇچراپ قېلىش ياخشىلىقنىڭ بېشارتى ئەمەس.

نۆكەرلەر پادشاھنىڭ دېگىنى بويىچە قىپتۇ. ئەكسىچە ئۇ كۈنى شىكار ئىنتايىن مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇپتۇ، پادشاھ زەپەر قۇچۇپ قايتىپ كەپتۇ. كېيىن پادشاھ ئەپەندىنى چاقىرتىپ:

— ئەيىبىگە بۇيرۇمىغىن، ئەپەندى، مەن ئەسلىدە سېنى شۇملۇقنىڭ بېشارتى دەپ ئويلاپتىكەنمەن، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق ئەمەسكەن، — دەپتۇ.

— سىلى ئەسلىدە مېنى شۇملۇقنىڭ بېشارتى دەپ



ئويلاپتىكەنلا، — دەپتۇ ئەپەندى، — بىراق مەن سىلگە ئۇچرىغاندىن كېيىن نۇرغۇنلىغان ئولجىغا ئېرىشپىلا، لېكىن سىلى ماڭا ئۇچراپ، مەن قامچا يېدىم، زادى كىم شۇملۇقنىڭ بېشارتى؟

ئۇسساپ قالمىسۇن دەپ

ئەپەندى بىر تويغا بېرىپتۇ. داستىخانغا ھەرخىل پىدە - چىنە - پىرەنكىلەر، مېۋە - چېۋىلەر ۋە ئېسىل تائاملار تىزىلغاندىن كېيىن، ئەپەندىنىڭ قېشىدا ئولتۇرغان، بېشىغا يوغان سەللە يۆگىۋالغان بىرى خۇددى ئېچىرقاپ كەتكەن بۆرىدەك، نازۇ - نېمەتلەرنى يالماپ - يالماپ يېيشكە باشلاپتۇ ھەمدە باشقىلار دىققەت قىلىمىغان ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ، يانچۇقىنىمۇ بىر مۇنچە نازۇ نېمەتلەرنى تىقپىتۇ. ئۇنىڭ بۇ قىلىقلىرىغا چىدىمىغان ئەپەندى بىر چەينەك چاينى ئېلىپ، ئۇ ئادەمنىڭ يانچۇقىغا چاي قۇيۇشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئادەمنىڭ ئاچچىقى كېلىپ:

— ئەپەندى، بۇ سىزنىڭ نېمە قىلغىنىڭىز؟ نەدە خەق - نىڭ يانچۇقىغا چاي قۇيغان بار، — دەپتىكەن، ئەپەندى:

— بايام يانچۇقىڭىز مەزەنى خېلى يېدى، بەلكىم ئۇسس - ساپ قالغاندۇر، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.



ھېسابلاش

ئەپەندى دەريا بويىدا ئولتۇرسا، خەقلەر ئۇنىڭدىن سو-
راپتۇ:

— ئەپەندى، سىزنى ھېسابلاشقا بەك ئۇستا دەپ ئاڭلىد-
دۇق، ئۇنداقتا سىز ھېسابلاپ بېقىڭە، بۇ دەريانىڭ سۈيىنى
ئەگەر چېلەك بىلەن ئۆلچىسە، قانچە چېلەك چىقار؟
— سىلەرگە ئېيتسام، ئەگەر ئۇ چېلەكنىڭ چوڭلۇقى
مۇشۇ دەريا بىلەن تەڭ بولسا، بىر چېلەك چىقىدۇ؛ ئەگەر
ئۇ چېلەك مۇشۇ دەريانىڭ يېرىمىغا تەڭ بولسا، ئىككى
چېلەك چىقىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



ئۆزۈمنى بېلىقمىكىن دەپتىمەن

بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ ئاغىنىلىرى ئۇنى بىرلىكتە بىرلىق تۇتۇپ كېلىشكە تەكلىپ قىپتۇ. ئەپەندى رەت قىلىش-تىن خىجىل بولۇپ، بىرلىكتە بېرىپتۇ. ئەمەلىيەتتە، ئەپەندى بېلىق تۇتۇشنى ياخشى كۆرمەيدىكەن، چۈنكى ئۇ ئاشۇ بىچارە جانىۋارلارنىڭ جېنىغا زامىن بولۇشنى خالىمايدىكەن. كۆلىنىڭ بويىغا يېتىپ كەلگەندە، ئەپەندىنىڭ ئاغىنىلىرى بېلىق تۇتۇشقا باشلاپتۇ. تۇيۇقسىز، بىر ئاغىنىسى ناھايىتى يوغان بېلىقتىن بىرنى قارماققا ئىلىندۇرۇپتۇ. ئەپەندىنىڭ ئۇ بېلىققا ئىچى ئاغرىغان بولسىمۇ، دەماللىققا ئۇ بېلىقنى قۇتقۇزۇشنىڭ ئامالىنى تاپالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئالدىرىغانلىقتىن ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ. دېگەندەك ھېلىقى بېلىق قېچىپ كېتىپتۇ.

— ئاپلا، ئەپەندى، بۇ سىزنىڭ نېمە قىلغىنىڭىز؟
دەپ سورايتۇ ئاغىنىلىرى ئەجەبلەنگەن ھالدا.
— ھېچنېمە، مەن ئۆزۈمنى بېلىقمىكىن دەپتىمەن،
دەپتۇ ئەپەندى سۇدىن بېشىنى چىقىرىپ.



خجىل بولىدىغان ئىش

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى بار ئىكەن، دائىم ئەپەندىدىن پارچە پۇل قەرز ئېلىپ قايتۇرمايدىكەن. بىر كۈنى، ئۇ يەنە ئەپەندىدىن پۇل قەرز ئالغىلى كەپتۇ. ئەپەندى ئۇنىڭدىن: — ئاداش، سەن دائىم مەندىن پارچە پۇل سورىساڭ، ۋاقتى كەلگەندە، سەندىن سوراشقا خجىل بولىدىكەنمەن، توغرا دېدىممۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— توغرا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاغىنىسى.
— خوش، ئەمەسە سېنىڭ يا قولۇڭ، يا پۈتۈڭ كەم ئەمەس، شۇڭلاشقا پۈتۈن پۇل سوراشقا خجىل بولسەن، توغرا دېدىممۇ؟

— توغرا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاغىنىسى.
— ئۇنداق بولسا ئاداش، بۇنىڭدىن كېيىن ئىككىلىمىز بۇنداق خجىل بولىدىغان ئىشلارنى قىلمايلى! — دەپتۇ ئەپەندى.



يارلىقىڭىزنى يېزىۋاتىمەن

ئەپەندى بىر تارىخنامە يېزىۋاتقان چاغلىرىدا، بىر كۈنى پادىشاھ چاقىرتىپ بۇيرۇق قىپتۇ:

— ئەپەندى، سەن يېزىۋاتقان كىتابىڭغا، مەن توغرى-
لۇق ھېچنېمە يازما!

ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ، دەرھال قەلىمىنى ئېلىپ يازغى-
لى تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئەجەبلەنگەن ھالدا ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— سەن نېمە يېزىۋاتىسەن؟

— پادىشاھ ئالىيلىرى، مەن سىزنىڭ بايامقى مۇقەدد-
دەس يارلىقىڭىزنى يېزىۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئە-
پەندى.



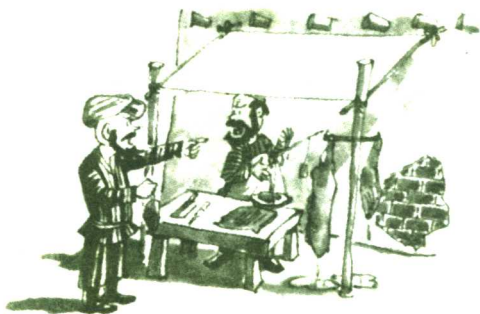
ۋىجدانغىنى تارازىلاپ باق

بازاردا بىر ساختىپەز قاسساپ بار ئىكەن، ئۇ دائىم
گۆش ساتقاندا، گۆشنى كەم جىڭلاپ بېرىدىكەن. بىر كۈنى،
ئەپەندى يەنە گۆش سېتىۋالغىلى كەپتۇ. ئۇ بۇ قېتىممۇ
ئەپەندىگە يېرىم جىڭدىن جىقراق گۆشنى كەم جىڭلاپ بېرىپ-
تۇ. ئەپەندى بۇنىڭدىن ئاچچىقلىنىپ سوراپتۇ:

— ھەي! سەن نېمىشقا يەنە ماڭا يېرىم جىڭدىن جىق
گۆشنى كەم جىڭلاپ بېرىسەن؟

— مۇمكىن ئەمەس، مېنىڭ بۇ تارازام دۇنيادىكى بىر-
دىنبىر ئادىل تارازا، — دەپتۇ ساختىپەز قاسساپ گەپ بەر-
مەي.

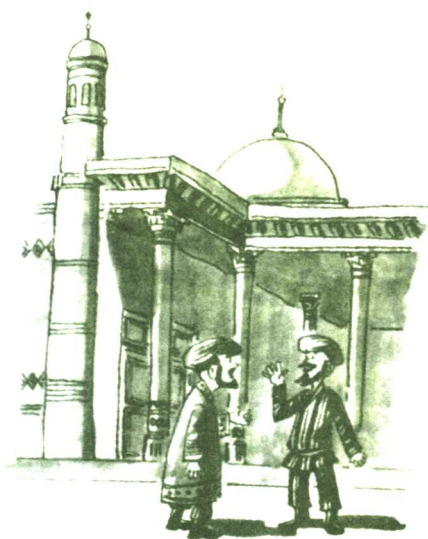
— ئۇنداقتا، سەن ئاشۇ دۇنيادىكى بىردىنبىر تارازاڭ
بىلەن ۋىجدانغىنى تارازىلاپ باق! — دەپتۇ ئەپەندى.



سىزنى قوشقاندا بەش بولىدۇ

مەمەدانلىقتا ئۇچىغا چىققان بىرەيلەن، مەسچىتكە ئى-
ماملىققا سايلىنىپتۇ. ئۇ مەسچىتنىڭ مەزىنى بولغان ئىپەن-
دىگە چاقچاق قىلىپ:

— مەزىن ئاخۇنۇم، سىز مەزىن بولغاننىڭچاقى، قانچە
ئىمامنىڭ نامىزىنى چۈشۈردىڭىز؟ — دەپتۇ.
— سىزنى قوشقاندا جەمئىي بەشنىڭ، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئىپەندى.



پۇل ۋە ئابروى

ئەپەندى بىر سودىگەر بىلەن پۇل توغرۇلۇق تاكلاللىشىپ قاپتۇ.

— ئەپەندى، سىزمۇ ئادەم بولامسىز؟ كۈن بويى پۇل، پۇل، پۇل دەپلا يۈرىدىكەنسز، مەن ھەرگىزمۇ بۇنچىلىك پۇلنى دەپ خەق بىلەن بويۇنلىرىم قىزىرىپ كەتكۈچە تالاش-مايمەن، ماڭا پۇل ئەمەس ئابروى كېرەك، — دەپتۇ سودىگەر ئەپەندىگە.

— سىزنىڭ ئېيتقىنىڭىز ئىنتايىن ئورۇنلۇق، ھەربىر ئادەمنىڭ ئۆزىگە تۈشلۈك ئېھتىياجى بولىدۇ. ماڭا لازىمى پۇل، سىزگە لازىمى ئابروى، — دەپتۇ ئەپەندى.



مېۋىسىنى كىم يەيدۇ

باغۋەنچىلىككە ئالاھىدە ئىشتىياقى بار ئەپەندى ئە-
تىگەندىن - كەچكە باغنىڭ ئىچىدە ھېلى بۇ يەرگە بىر
كۆچەت تىكسە، ھېلى ئۇ يەرگە بىر كۆچەت تىكىپ، بىردە
ئۇ شاخنى كەسسە، بىردە بۇ شاخنى پۇتاپ، نۇرغۇنلىغان
يېڭى سورتلارنى يېتىشتۈرۈپ چىقىپتۇ.
بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى ئۇنىڭدىن سوراپ-
تۇ:

— ئەپەندى، ھەركۈنى جاپا چېكىپ نۇرغۇنلىغان كۆ-
چەتلەرنى يېتىشتۈرۈپسىز، بىراق، يېشىڭىز بىر يەرگە بار-
غان تۇرسا، ئۇلارنىڭ مېۋىسىنى كىم يەيدۇ؟
ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ:
— ئاداش، سىز «ئاۋۋالقىلار دەرەخ تىكسە، كېيىنكى-
لەر سايمىدايدۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلىمىغانمۇ؟ بىزنىڭ ھازىر
يەۋاتقان مېۋىلىرىمىز بۇرۇنقىلار تىككەن كۆچەتلەردىن كەل-
گەن ئەمەسمۇ، بىز ھازىر كۆچەت تىكسەك، مېۋىسىنى ئەل-
ۋەتتە كېيىنكىلەر يەيدۇ - دە، — دەپتۇ.



تەككىيە قىلاتتىم

ئەپەندى شەھەردىن قايتىشىدا كەچ قېلىپ، يېرىم يولدا
بىر ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالماقچى بوپتۇ. ئۇ ئاغىنىدە
سى ئەپەندىنىڭ قورسىقىنىڭ ئاچلىقىنى سورىمايلا، ئۇخلايدىغان
ئورنىنى راسلاپ بېرىپ، خانىسىغا ئۇخلاغىلى كىرىپ
كېتىپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كور كىراپ كەتكەن ئەپەندى ئۇ-
ياققا ئۆرۈلۈپ، بۇ ياققا ئۆرۈلۈپ زادىلا ئۇخلىيالمىپتۇ.
ئاخىر تاقەت قىلالماي ئاغىنىسىنىڭ ئىشىكىنى چېكىپتۇ.
— خوش، نېمە گەپ؟ — دەپ سوراپتۇ ئاغىنىسى.
— ناندان ئىككىنى سۇنۇۋەتسىڭىز بوپتىكەن، — دەپتۇ
ئەپەندى.

— بۇ يېرىم كېچىدە ناننى نېمە قىلىسىز؟ — دەپ
سوراپتۇ ئاغىنىسى.
— تەككىيە بەك پاكار بولۇپ قاپتىكەن، پەقەتلا ئۇخلى-
يالمدىم، ناننى تەككىيە قىلاي دېگەننىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئېشەك بار يەرگە

بىر كۈنى، يۈزبېشى مېھمان چاقىرىپتۇ، چاقىرغان مېھمانلار ئىچىدە ئەپەندىمۇ بار ئىكەن. مېھمانلارنىڭ ھەممىسى كېلىپ بولغان بولسىمۇ، ئەپەندى خېلىغىچە كەلمەپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن، ئەپەندى ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ يېتىپ كەپتۇ.

— ئەپەندى، سىزنىڭ مۇشۇ بېدىگە ئوخشايدىغان ساقىلىڭىز پۇتىڭىزغا پۇتلىشىپ كېچىكىپ قالدۇڭىزغۇ دەيدىمەن! — دەپ چاقچاق قىپتۇ يۈزبېشى.

— توغرا تەقىسىر، ئېشەك بار يەرگە ئەلۋەتتە بىر ئاز بېدە ئالغاچ كېلىش كېرەك - دە، — دەپتۇ ئەپەندى.



جاھاندا يوق كۈن

ئەپەندى بوياقچىلىق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، ئۆزىنى
ئىنتايىن ئەقىللىق چاغلایدىغان بىرى بىر پارچە ئاپئاق رەخت-
نى ئەپەندىنىڭ قېشىغا كۆتۈرۈپ كېلىپ:

— ئەپەندى، مۇنۇ رەختنى دۇنيادا يوق بىر رەڭ بىلەن
بوياپ بېرىڭ، — دەپتۇ.

— دۇنيادا يوق رەڭ دېگەن قانداق رەڭ؟ — دەپ سوراپ-
تۇ ئەپەندى.

— قىزىلمۇ ئەمەس، قارىمۇ ئەمەس، كۆكمۇ ئەمەس،
سېرىقمۇ ئەمەس، شۇنداقلا يېشىلمۇ ئەمەس، سۆسۈنمۇ ئە-
مەس، ئىشقىلىپ دۇنيادا يوق بىر رەڭ، — دەپتۇ ھېلىقى
ئادەم.

— بولىدۇ، مەن سىزنىڭ ئېيتقىنىڭىز بويىچە بوياپ
بېرەي!

— ئۇنداقتا مەن قاچان كېلىپ ئالىمەن؟ — دەپ سوراپ-
تۇ ئۇ ئادەم.

— جاھاندا يوق بىر كۈندە كېلىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.



چۈشنىڭ تەبىرى

پادىشاھ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر ئادەم ئۇنىڭ چىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى يۇلۇۋاپتۇدەك. ئەتىسى، پادىشاھ چۈشنى ۋەزىرىگە ئېيتىپ بېرىپ چۈشكە تەبىر بېرىشنى سورايتۇ.

— ئالىيلىرى، چۈشىڭىزدىن قارىغاندا، ئۇرۇق - تۇغ - قانلىرىڭىزنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ كېتىدىكەن، پەقەت سىزلا قالدىكەنسز، — دەپتۇ ۋەزىر.

پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن غەزەپلىنىپتۇ ۋە ۋەزىرىنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ. دەل مۇشۇ چاغدا، ئەپەندى ئوردىغا كىرىپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۆزىنىڭ كۆرگەن چۈشنى ئەپەندىگە سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە ئەپەندىنىڭ تەبىر بېرىشنى سورايتۇ.

— ھۆرمەتلىك ئالىيلىرى، — دەپتۇ ئەپەندى، — قارىغاندا، سىزنىڭ ئۆمرىڭىز تۇغقانلىرىڭىزدىن ئۇزۇن بو- لىدىكەن.

پادىشاھ ئەپەندى- نىڭ تەبىرىنى ئاڭ- لاپ، ئۇنىڭغا نۇرغۇن سوۋغىلارنى ھەدىيە قىپتۇ.



مۇكاپاتنىڭ يېرىمى

ئەپەندى پادىشاھقا بىر خۇش خەۋەر ئەكەپتۇ، لېكىن ئۇ پادىشاھنىڭ قوبۇل قىلىشىغا پەقەتلا ئېرىشەلمەپتۇ. كېيىن بىرمۇنچە ئوڭۇشسىزلىقلاردىن كېيىن، ئاندىن پادىشاھنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشىپتۇ.

پادىشاھ ئەپەندىنىڭ ئەكەلگەن خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇشال بولپتۇ.

— ئەپەندى، سەن نېمە مۇكاپات ئېلىشنى ئويلاۋاتىسەن؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ ئەپەندىدىن.

— مەن ئەللىك دەررە يېيىشنى ئويلاۋاتىمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

پادىشاھ ھەيرانلىق ئىچىدە ئەپەندىنى ئەللىك دەررە ئۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇرۇپ يىگىرمە بەش دەررەگە كەلگەندە، ئەپەندى ۋارقىراپتۇ:

— توختاڭلار! قالغان يىگىرمە بەش دەررىنى مېنىڭ شېرىكىمگە بېرىڭلار!

— كىم سېنىڭ شېرىكىڭ؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ.

— مەن سىز بىلەن كۆرۈشكىلى كەلگەندە، سىزنىڭ

قاراۋۇللىرىڭىز مېنى سىز بىلەن كۆرۈشتۈرمىدى، مەن ئۇلارغا ئالغان مۇكاپاتىمنىڭ يېرىمىنى بېرىشكە ۋەدە قىلغاندىن كېيىن ئاندىن كىرگۈزگەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئۇخلىۋېلىپ كەلگەن

بىر كۈنى ئەپەندى، ناتونۇش بىر يېزىغا كېلىپ نەگە كىرىشنى بىلەلمەي قاپتۇ. ئۇزاق ئويلانغاندىن كېيىن، ئاۋۋال مەھەللىنىڭ ئىمامىنىڭ ئۆيىگە كىرمەكچى بولپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىمامنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى چېكىپتۇ. ئىمام ئەپەندىنى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ خېلى ئۇزۇن ئۆتكەندىن كېيىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، سىز قايىقتىن كېلىۋاتىسىز؟ قورسىقىڭىز ئاچتىمۇ ياكى ئۇيقۇڭىز كەلدىمۇ؟

ئەپەندى ئىمامنىڭ سۆزىدىن ئۇنىڭ ئىنتايىن پىخسىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ:

— ھۆرمەتلىك ئىمام ئاخۇنۇم، مەن بۇ يەرگە كېلىش-تىن بۇرۇن، ئۆيدە ئىنتايىن شېرىن ئۇخلىۋېلىپ كەلگەن، — دەپتۇ.



ئابى رەھمەت

باھار كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، ھاۋا گۈلدۈرلەپ شارقىراپ يامغۇر يېغىپتۇ. ئەپەندى دەرھال ئۆيىگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. مەسچىتنىڭ پەشتىقىدا يامغۇردىن دالدىلىنىپ تۇرغان ئىمام بۇنى كۆرۈپ، ئەپەندىگە ۋارقىراپتۇ:

— ئەپەندى، بۇ يامغۇر ئۇلۇغ ئاللاننىڭ بىزگە ئىلتىپات قىلىپ ئەۋەتكەن رەھمەت سۈيى، بۇنى بىز «ئابى رەھمەت» دەيمىز. سىز نېمىشقا ئۇنىڭدىن قاچىسىز؟

— بۇ يامغۇرنىڭ مۇبارەك يامغۇر ئىكەنلىكىنى مەنمۇ ئوبدان بىلىمەن. دەل شۇ سەۋەبتىن يۈگۈرۈپ كېتىۋاتىمەن، ئەگەر ئۇ يەردە تۇرۇۋالسام، بۇ ئابى رەھمەت سۈيىگە داغ تەگكۈزگەن بولۇپ قالامدەمەن، — دەپتۇ ئەپەندى يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ.



ئادەم بولۇشنىڭ يولى

ئەپەندى خەق بىلەن پاراڭلىشىۋاتقاندا، بىرەيلەن ئۇنىڭ
گېپىنىڭ بېلىگە تېپىپلا سورايتۇ:

— ئەپەندى، ئادەم بولۇشنىڭ يولى نېمە؟
ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ، ئويلىنىپ تۇرۇپ، بېشىنى چاپ-
قاپ جاۋاب بېرىپتۇ:

— گەپ قىلغان ئادەم ئەستايىدىللىق بىلەن سۆزلىشى،
باشقىلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماسلىقى لازىم، تىڭشاپ ئول-
تۇرغان ئادەم ئەستايىدىل ئاڭلىشى، باشقىلارنىڭ گېپىگە
قوشۇق سالماسلىقى لازىم.



كۈندۈزدىكى يۇلتۇز

بىر قارا قورساق ئادەم ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، ئاڭلىسام كۈندۈزى يۇلتۇز كۆرەلگەن
ئادەم ئىنتايىن بەختلىك بولىدىكەن، قانداق قىلغاندا كۈندۈ-
زى يۇلتۇز كۆرگىلى بولىدۇ؟

— بۇنىڭ ئۈچۈن، — دەپتۇ ئەپەندى، — ئۆزىڭىزنى
قاراڭغۇ كىچىك بىر ئۆيگە سولىۋېلىپ، قىرىق كۈنگىچە
سىرتقا چىقماڭ، كۈندە ئۈچ ۋاخ سۈيۈق — سەلەڭ تاماق
يەڭ، تامىقىڭىزغا ھەرگىزمۇ ماي ئارىلاشمىسۇن. قىرىق
كۈندىن كېيىن سىرتقا چىقىسىڭىز، يۇلتۇز كۆرەلەيسىز.
ھېلىقى ئادەم ئەپەندىنىڭ دېگىنى بويىچە، قاراڭغۇ ئۆي-
دىن چىقماي، قاتتىق — قۇرۇق تاماق يەپ، قىرىق كۈننى
توشقۇزۇپ سىرتقا چىقىپتىكەن، پۈت — قوللىرى تىترەپ،
كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپ، نەگىلا قارسا، كۆزىگە چاقناپ
تۇرغان يۇلتۇزلار كۆرۈنۈپتۇ.

ھېلىقى ئادەم ئۆز — ئۆزىگە:

«ئەپەندىنىڭ ئەقىل — پاراسىتىگە بارىكالا، ئاخىر

كۈندۈزى يۇلتۇز كۆرەلدىم» دەپتۇ.



گۇۋاھلىق بېرىش

قازى دەۋا ئىشلىرىنى دائىم يالغان گۇۋاھ بېرىدىغان ئادەملەرگە تايىنىپ ئېلىپ بارىدىكەن. ئەپەندى بىر يوقسۇل كىشىنىڭ دەۋاسىغا گۇۋاھلىق بېرىش ئۈچۈن قازىخانغا كەپتۇ. قازى ئەپەندىنىڭ ئۆزىگە پايدىسىز گەپلەرنى قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ، ئەپەندىنى گۇۋاھلىقتىن ئۆتكۈزمەسلىكىگە ئامال ئىزدەپتۇ.

— ئەپەندى، گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈش ئۈچۈن چوقۇم ئىخلاسەن مۇسۇلمان بەندىسى بولۇشى، قۇرئاننىڭ سۈرىلىرىنى يادقا بىلىشى كېرەك، — دەپتۇ.

ئەپەندى قازىنىڭ دېگىنى بويىچە قۇرئاننىڭ سۈرىسىنى بىر سۆزىنىمۇ قالدۇرماي يادلاپ بېرىپتۇ. قازى يەنە روھنى پاكلايدىغان سۈرىنى يادلاشنى تەلەپ قىپتۇ. ئەپەندى ئۈنىمۇ توپتوغرا يادلاپ بېرىپتۇ.

— ئاران بۇلارنى يادلىغان بىلەنلا كۇپايە ئەمەس، سىز چوقۇم مېھىت نامىزىنى چۈشۈرگەندە ئوقۇيدىغان سۈرىنى يادقا بىلىشىڭىز كېرەك، — دەپتۇ قازى ئەپەندى قىيناپ.

— ئۇ سۈرە مەن ئۈچۈن تېخىمۇ ئاسان، مەن ئەڭ تولۇق بىلىدىغىنىمۇ ئاشۇ سۈرە، ئەگەر سىزنىڭ راستىنلا ئاڭلىغۇڭىز بولسا، مەن سىزگە بەك بۇرۇن ئوقۇپ بەرگەن بولۇپ قالمامدىم؟! — دەپتۇ ئەپەندى.

پەرىشتىلەرنىڭمۇ ماڭا ھاجىتى چۈشۈپتۇ - دېمە

ئەپەندى قازى بولغاندىن بېرى، ئۇنىڭ كەينىدە شاپاش-
لاپ يۈرۈپ خۇشامەت قىلىدىغانلار كۈندىن - كۈنگە كۆپلەپ
كېتىپتۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىنى ھەل قىلىش ئۈ-
چۈن، ئەپەندىنى ماختاپ ئۇچۇرۇپ جاھاندا تەڭداشسىز قىل-
ۋېتىدىكەن. بىر كۈنى، بىرەيلەن ئۇنىڭغا خۇشامەت قىلىپ:
— ئەپەندى، مەن ئاخشام بىر چۈش كۆرۈپتىمەن،
چۈشۈمدە پەرىشتىلەر سىزنى بىر توپ پەرىزاتلارغا ماختاپ
بىرىۋاتقۇدەك، — دەپتۇ.

— ئوھ، راستما؟ — دەپتۇ ئەپەندى پېشانىسىگە
بىرنى قويۇپ، — قارىغاندا، پەرىشتىلەرنىڭمۇ ماڭا ھاجىتى
چۈشۈپتۇ - دە!



كالاچىنىڭ مىجەزى

ئەپەندى بىر تويغا بېرىپ، كالىچىنى سېلىپ قولىتۇقغا قىستۇرۇپ، سورۇنغا كىرىپتۇ.

بىر مېھمان ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، كالىچىڭىزنى ئىشك تۈۋىگە قويۇپ قوي.

ماي، قولىتۇقىڭىزغا قىستۇرۇۋالغىنىڭىز نېمىسى؟ — دەپ سورايتۇ.

— بۇرادەر، مەن بۇ كالىچىمنىڭ مىجەزىنى بەك ئوبدان

بىلىمەن، ئەگەر كىم ئۇنى كۆتۈرۈپ ماڭسا، ئۇ ئۆز ئىگى-

سىنى ئۇنتۇپ قېلىپ شۇ ئادەم بىلەن كېتىۋېرىدۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئاللانڭ ئۆيى

بىر كۈنى كەچتە، بىرى ئەپەندىنىڭ ئىشىكىنى چېكىپ-
تۇ، ئەپەندى بېرىپ ئىشىكىنى ئاچسا، ئىشك تۈۋىدە بىر
ئاتونۇش ئادەم تۇرغۇدەك.

ئەپەندى ئۇ ئادەمدىن سوراپتۇ:

— ئۆزلىرىنىڭ بىرەر مۇھىم ئىشلىرى بارمۇ؟

— مەن ئاللانڭ مېھمىنى، يىراق يەردىن كېلە-

شىم! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاتونۇش ئادەم.

— سىزنى قارشى ئالىمەن، بىراق بۇ ئاللانڭ ئۆيى

ئەمەس، ئاللانڭ ئۆيى ئاۋۇ يەردە! — دەپ مەسچىتنى كۆر-

ستىپ قويۇپتۇ ئەپەندى.



ئەركەكزەدەك بېلىق

بىر كۈنى، ئەپەندى پادىشاھقا بىر تال يوغان ئالتۇن بېلىق. سوۋغا قىپتۇ. پادىشاھ خۇشاللىقىدا ئۇنىڭغا بىر تال ئالتۇن تىللا ھەدىيە قىلىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ۋەزىر نارازى بولۇپ پادىشاھقا:

— ئالىيلرى، بىر تال بېلىق ئۈچۈن بىر تال تىللا بەرگىلى تۇرسىڭىز، دۆلەت خەزىنىسى ئىككى كۈندىلا قۇرۇقلىنىپ قالمادۇ؟ دەرھال ئۇ تىللانى قايتۇرۇۋال. سىلا! — دەپتۇ.

پادىشاھ تەڭلىكتە قېلىپ:

— ئەگەر تىللانى قايتۇرۇۋالسام، مېنىڭ يۈزۈمگە سەت بولمادۇ! — دەپتۇ.

— بۇنىڭ ئامالى ئاسان، — دەپتۇ ۋەزىر ئەقىل كۆرسىتىپ، — سىز دەرھال ئەپەندىنى چاقىرتىپ كېلىڭ، ئاندىن ئۇنىڭدىن «بېلىقىڭىز ئەركەكمۇ، چىشمۇ؟» دەپ سوراپسىز، ئەگەر چىشى دېسە، ماڭا «ئەركەك بېلىق» كېرەك دېسىز، ئەگەر ئەركەك دېسە، سىز ماڭا «چىشى بېلىق» كېرەك دېسىز. ئاندىن سىز بېلىقنى ئۇنىڭغا ياندۇرۇپ بېرىپ، تىللانى قايتۇرۇۋالالايسىز.

پادىشاھ ۋەزىرنىڭ گېپىگە ئاساسەن ئەپەندىنى چاقىرتىپ كەپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن:

— ئەپەندى، بۇ بېلىقىڭىز ئەركەكمۇ ياكى چىشىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

پادشاھنىڭ گەپ - سۆزىدىن ئۇنىڭ مەقسىتىنى تېپىپ قالغان ئەپەندى:
 — بۇ بېلىق ئەر كەكمۇ ئەمەس، چىشمۇ ئەمەس، ئەر كەزەدەك بىلىق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
 بۇ جاۋابنى ئاڭلىغان پادشاھ بىلەن ۋەزىرى گەپ قىلال-
 ماي قاپتۇ.



ساراڭنى گەپكە كۆندۈرۈش

بىر ساراڭ يولنىڭ ئوتتۇرسىدا تۇرۇۋېلىپ، يولدا ماڭغان ئادەملەرنى توسۇۋېلىپ، ھەممىسىنى بىرلا تەرەپكە مېڭىشقا بۇيرۇپتۇ. ھېچكىم بۇ ساراڭنى گەپكە كۆندۈرەلمەي، ئەپەندىنى چاقىرتىپ كەپتۇ.

ئەپەندى كېلىپ، ساراڭنىڭ قۇلىقىغا ئاغزىنى يېقىپ تۇرۇپ پىچىرلاپ:

— بىزنىڭ بۇ كوچىمىز بەئەينى چوڭ بىر پاراخوتنىڭ ئۆزى، ئەگەر خەقلەرنىڭ ھەممىسى بىرلا تەرەپكە قاراپ ماڭسا، پاراخوت ئاغدۇرۇلۇپ كېتىدۇ. بىز ھەممىمىز دەپ-ئىزغا چۆكۈپ كېتىمىز، — دەپتۇ.

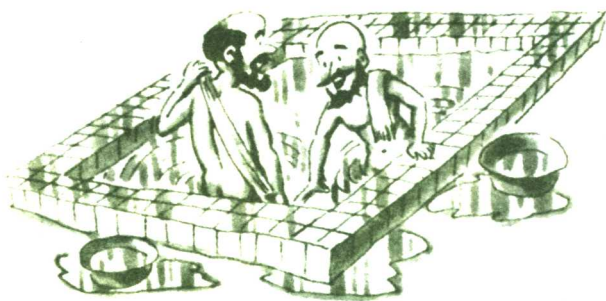
ساراڭ بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، ئەپەندىنىڭ دېگىنى راست ئوخشايدۇ دەپ كېتىپ قاپتۇ.



پەرقى چوڭ ئەمەس

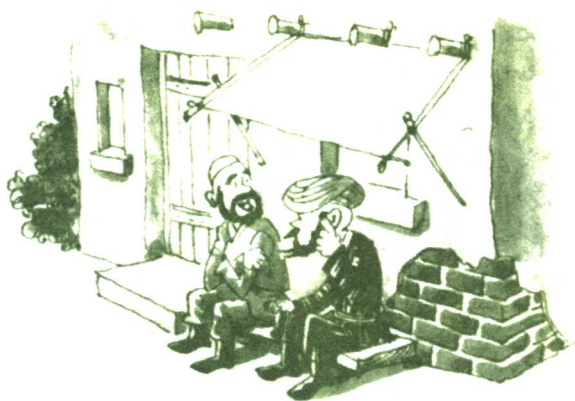
بىر كۈنى، ئەپەندى ھامامغا يۇيۇنغىلى بېرىپتۇ.
ئۇ ئالمان - تالمان، پەشتاقتا ئولتۇرۇپ يۇيۇنۇۋاتقان بىر
ئادەمنىڭ قېشىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ، يۇيۇنۇشقا باشلاپتۇ.
ھېلىقى ئادەم دەل شۇ جاينىڭ قازىسى ئىكەن. قازى غەزەپ-
لەنگەن ھالدا ئەپەندىگە:

— ھەي! سەن مەندىن نېرىراق تۇر! سەندەك ئەدەپسىز
ئەبلەخنىڭ ئېشەك بىلەن نېمە پەرقىڭ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.
ئەپەندى دەررۇ بېرىپ، قولى بىلەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرد-
سىدىكى ئارىلىقنى غېرىچلاپ كۆرۈپ:
— پەرقى چوڭ ئەمەس، پەقەت ئىككى غېرىچ كېل-
دىكەن، — دەپتۇ.



كالىسىغا ئەقىل توشۇپ كەتكەن

بىر كىشى ئەپەندىگە پادىشاھنى ماختاۋېرىپتۇ:
— بىزنىڭ پادىشاھىمىز ئىنتايىن ئەقىللىق، كالىسى
پۈتۈنلەي ئەقىل — پاراسەت بىلەن تولغان!
— ئېيتقىنىڭىز ئىنتايىن توغرا، چۈنكى بىزنىڭ پادى-
شاھىمىز ئادەتتە ئانچە ئەقىل ئىشلەتمەيدۇ، شۇڭا ئەقىل —
پاراسەتلەر كالىسىغا لىق توشۇپ كەتكەن. بۇنىڭغا ئە-
جەبلىنىش كەتمەيدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.



پاراڭلىشىۋاتقاندا

ئەپەندى يايما بېيىپ ھەسەل ساتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە،
بىر پىخسىق سودىگەر ئەپەندىنى قاقتى - سوقتى قىلماقچى
بويۇتۇ. ئۇ بىر قاچىنى ئەپەندىگە سۇنۇپ، بىر قاچا ھەسەل
جىڭلاپ بېرىڭ، دەپتۇ. ئەپەندى قاچىغا ھەسەل تولدۇرۇپ،
جىڭلاۋاتقاندا، سودىگەر قەستەن ئەپەندىنى گەپكە تۇتۇپ پا-
راڭلاشقىلى تۇرۇپتۇ. ئەپەندى ھەسەلنى جىڭلاپ بولغاندىن
كېيىن، ھېلىقى سودىگەر پۇلنى تۆلىمەيلا ھەسەلنى كۆتۈ-
رۈپ مېڭىپتۇ.

— ھەي، سىز تېخى ھەسەلنىڭ پۇلىنى تۆلىمىدە-
ڭىز! — دەپ چاقىرىپتۇ ئەپەندى.

— ئېسىمدە قېلىشچە، بايام پاراڭلىشىۋاتقاندا پۇلنى
تۆلەپ بولۇمغۇ دەيمەن، — دەپتۇ سودىگەر تىنىۋېلىپ.

ئەپەندى سودىگەرنىڭ قو-
لىدىكى قاچىنى ئېلىۋېلىپ،
قاچىدىكى ھەسەلنى تۇڭغا
قۇيۇۋېتىپتۇ، ئاندىن تىلى
بىلەن چىنىدىكى ھەسەل يۈ-
قىنى پاكىز يالىۋالغاندىن
كېيىن قۇرۇق چىنىنى سو-
دىگەرگە قايتۇرۇپ بېرىپ:
— مېنىڭمۇ ئېسىمدە
قېلىشچە، بايام پاراڭلىشىد-
ۋاتقاندا ھەسەلنى يەپ بولدى-
ڭىزغۇ دەيمەن، — دەپتۇ.



رەڭگىڭىز ئانچە ياخشى ئەمەس

تېنى ئاجىز ، كېسەلچان ئىمام كەچلىك بازاردا كېتىۋې-
تىپ ئەپەندىگە ئۇچراپ قاپتۇ:

— ئەپەندى ، مەن بازارنى بىر ئايلىنىپلا چىقمەن ،
سىز مۇشۇ يەردە مېنى ساقلاپ تۇرۇڭ ، بىز بىرلىكتە پاراڭ-
لاشقاچ قايتايلى ، سىزمۇ يولدا زېرىكىپ قالمايسىز ، —
دەپتۇ .

ئەپەندى ئۇنىڭ ئۆزىگە يول بويى مال قاقچىلانغان خۇر-
جۇنىنى كۆتۈرگۈزىدىغان مەقسىتىنى تۈيۈپ قاپتۇ — دە ،
سەل ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن :

— ھۆرمەتلىك ئاخۇنۇم ، سىزنىڭ رەڭگىڭىز تازا ياخ-
شى ئەمەس تۇرىدۇ ، قارىغاندا بەك چارچاپ ، كونا كېسىلد-
ىڭىز قوزغىلىپ قالغان ئوخشايدۇ ، يەنىلا مەن ئاۋۋال بېرىپ
ئۆيىڭىزدىكىلەرگە خەۋەر قىلىپ قويماي ، ئۇلار تېۋىپ چاقىد-
ىرىپ ، ھاردۇق ئېشى ئەتكەچ تۇرسۇن ، — دەپتۇ .



ئۆلمىگۈر ئەبلەخ

ئەپەندى بازارغا كېتىۋېتىپ، يول ئۈستىدە ئېھتىيات-
سىزلىقتىن بىر تاشقا پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ، ئۇ
ھېلىقى تاشقا قاراپ:
«ھۇ ئۆلمىگۈر!» دەپ تىللاپتۇ.

دەل مۇشۇ چاغدا قارشى تەرەپتىن بىر ئىشان كېلىپ
قاپتۇ. ئىشان ئەپەندىنى ئۆزىنى تىللاۋاتقان ئوخشايدۇ دەپ
ئويلاپ، ئەپەندىگە ئېسىلىۋاپتۇ ھەمدە ئۇنى سۆرەپ قازىنىڭ
ئالدىغا ئاپىرىپتۇ.

قازى دەۋانى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئەپەندىنى يېرىم سەر
كۈمۈش تۆلەم تۆلەشكە بۇيرۇپتۇ. ئەپەندى كۆڭلىدە نارازى
بولسىمۇ، يەنىلا بىر سەر كۈمۈش چىقىرىپ قازىغا بېرىپ-
تۇ - دە:

— ئەگەر ئاشۇ «ھۇ ئۆلمىگۈر» دېگەنگە يېرىم سەر
كۈمۈش ئالدىغان ئىشىڭىز بولسا، قالغان يېرىم سەر كۈ-
مۈش ئۈچۈن سىزنىمۇ بىر تىللىۋالاي، «ھۇ ئۆلمىگۈر» ئەب-
لەخ، — دەپتۇ.



تەمى سىزنىڭ يانچۇقىڭىزدا

بىر يىلى، ئەپەندى قوغۇن تېرىپتۇ. يېزىدىكى يۈزبېشى دائىم دېگۈدەك قوغۇنلۇققا كېلىپ قوغۇننى بىكارغا يېگەننى ئاز دەپ، يەنە تېخى تاغارغا قاچىلاپ ئەكىتىدىكەن. بىر كۈنى، ئەپەندى بازاردا قوغۇن سېتىپ ئولتۇرسا، يۈزبېشى كېلىپ بىكارغا قوغۇن يەپتۇ ۋە: — ئەپەندى، قوغۇنلىرىڭىزنىڭ نېمانداق تەمى يوق؟ — دەپتۇ.

— يۈزبېشى ھەزرەتلىرى، بىكارغا يېگەن قوغۇننىڭ ئەلۋەتتە تەمى بولمايدۇ، ئۇنىڭ تەمى سىزنىڭ يانچۇقىڭىزدا، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئۆچكىنىڭ مۇڭگۈزى ئۈچۈن

بىر مەككەر سودىگەر ئەپەندىدىن تېخىمۇ كۆپ مەنپەئەت ئېلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئۆچكە مۇڭگۈزى سوۋغا قىتۇ. — كىچىككىنە كۆڭلۈمنى قوبۇل قىلغايىسىز! — دەپتۇ ئۇ.

ئەپەندى ئىنتايىن ئەدەپ بىلەن «رەھمەت» ئېيتىپ، بۇ ئۆچكە مۇڭگۈزىنى يەرگە تاشلىۋېتىپتۇ. — ئەپەندى، نېمىشقا ئۇنى تاشلىۋېتىسىز؟ — دەپتۇ مەككەر سودىگەر خاپا بولۇپ.

— مەن بۇ كىچىككىنە ئۆچكە مۇڭگۈزىنى دەپ، پۈتۈن بىر قويۇمدىن ئايرىلىپ قېلىشنى خالىمايمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



زنداننى كۆزدىن كەچۈرۈش

بىر كۈنى، پادىشاھ ئەپەندىنى باشلاپ، زنداننى كۆز-
دىن كەچۈرۈپتۇ. پادىشاھ مەھبۇسلاردىن سوراپتۇ:
— سىلەر نېمە گۇناھ بىلەن كىرىپ قالدىڭلار؟
— ئالىيلرى، بىز ھەممىمىز گۇناھسىز! — دەپ جا-
ۋاب بېرىپتۇ مەھبۇسلار تەڭلا. ئارىسىدىكى بىرەيلەنلا ئۆز-
نىڭ گۇناھىنىڭ بارلىقىنى ئىقرار قىپتۇ.
ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ، پادىشاھقا:
— ئالىيلرى، گۇناھى بار ماۋۇ ئادەمنى قويۇپ بې-
رىڭ! — دەپتۇ.
— نېمىشقا؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ئەجەبلىنىپ.
— مەن بۇ ئادەمنىڭ گۇناھى باشقا گۇناھسىز بەندىلەر-
گە يۇقۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپ-
تۇ ئەپەندى.



ئىشەنمىسەڭلار، ئۆلچەپ بېقىڭلار

بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ ئاغىنىلىرى ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپ سورايتۇ:

— ئەپەندى، سىز كۆپنى كۆرگەن، دەپ بېقىڭا، دۇنيا-
نىڭ كىندىكى قەيەردە؟

— دۇنيانىڭ كىندىكى دەل مەن تۇرغان يەردە، مەن
تۇرغان جاي دەل دۇنيانىڭ كىندىكى، — دەپتۇ ئەپەندى ئوي-
لانماستىنلا.

— بۇ قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟ بىزنىڭ بۇ يەر دې-
گەن چەت جاي تۇرسا، دۇنيانىڭ كىندىكى قانداقسىغا
بۇ يەردە بولسۇن؟ — دەپ يەنە سورايتۇ ئاغىنىلىرى ئەپەندى-
نىڭ جاۋابىغا قايىل بولماي.

— ئەگەر ئىشەنمىسەڭلار، ئۆلچەپ بېقىڭلار، — دەپتۇ
ئەپەندى.



كىمنىڭ ئىچى قىزىۋاتىدىكەن

ئەپەندىنىڭ پايدىسىنى كۆپ كۆرگەن بىر ئاغىنىسى يۈ-
زى چىدىماي ئەپەندىنى بىر تاماققا چاقىرىپ قويغۇسى كەپتۇ.
ئەپەندىنىڭ پىخسىقلىقتا ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بۇ
ئاغىنىسىنىڭكىگە بارغۇسى كەلمەپتۇ. ئەمما بىر ئاز ئويلى-
نىپ، ئۇنىڭمۇ ياخشى كۆڭلىدۇر دېگەن يەرگە كېلىپ،
بارساممۇ باراي دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەپەندى دېگەن ۋاقىتتا
بېرىپتۇ.

بۇ پىخسىق ئاغىنىسى داستىخانغا ئانچە - مۇنچە پىش-
لاق، ھەسەل ۋە نان قويۇپتۇ. ئەپەندى ئاۋۋال نان بىلەن
پىشلاققا ئېغىز تېگىپتۇ، كېيىن قوشۇق بىلەن ھەسەلنى
يېگىلى تۇرۇپتۇ. پىخسىق ئاغىنىسى ئەپەندىنى ھەسەلنى يەپ
تۈگىتىۋەتمەسۇن دەپ:

— ئەپەندى، بۇ يېڭى ھەسەل، ئىچىڭىزنى قىزىتىد-
ۋېتىدۇ! — دەپتۇ.

— ھە، شۇنداقمۇ ئاغىنە؟ كىمنىڭ ئىچى قىزىۋاتقانلى-
قىنى بىر خۇدا بىلەن ئۆزىڭىز بىلىسىز! — دەپتۇ ئەپەندى.

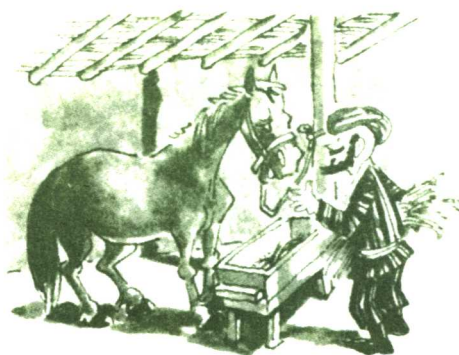


ئات تونۇش

ئەپەندى شەھەرگە كېتىۋېتىپ بىر توپ ناتونۇش ئادەم-
لەر بىلەن بىرلىكتە بىر ئۆتەڭگە چۈشۈپتۇ، قاراڭغۇ چۈش-
كەندە، ئەپەندى ئېتىغا يەم بېرىشنى ئويلاپ ئېغىلغا كىرىپ،
بىرمۇنچە ئاتلار ئىچىدىن ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۆزىنىڭ ئېتىنى
تاپالماپتۇ.

ئەپەندىنىڭ كاللىسىغا شۇ زامان بىر ئەقىل كەپتۇ -
دە، بار كۈچى بىلەن توۋلاپتۇ:
— تېز تۇرۇڭلار، تېز تۇرۇڭلار، ئېتىڭلارنى كۆكۈيۈن
چېقىپ كەتتى.

خەقلەر دەرھال ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، ئۆزلىرىنىڭ
ئاتلىرىنى تېپىشىپتۇ، ئېغىلدا پەقەت بىرلا ئات قاپتۇ، ئە-
پەندى بىر قاراپلا ئۆزىنىڭ ئېتىنى تونۇۋاپتۇ.



كۆزۈڭ ئاغرىسا، قولۇڭنى تارت

ئەپەندى تىۋىپلىق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، ئالدىغا كۆزى ئاغرىغان بىر ئادەم كېلىپ كۆزىگە داۋا سورايتۇ. ئەپەندى ئاغرىققا سەپسىلىپ قارىغاندىن كېيىن: — ئاغرىقنىڭ يىلتىزى سىزنىڭ قورسىقىڭىزدا ئىكەن، قورسىقىڭىزدا بىر تال ئۇزۇن يىلان پەيدا بولۇپ قاپتۇ، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان ئاغرىق قورقۇپ كېتىپ، ئەپەندىدىن قانداق داۋالىنىشنى سورايتۇ.

— قولۇڭىز بىكار بولسىلا، قورسىقىڭىزنى سىيلاپ بېرىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئاغرىق ئەپەندىنىڭ ئېيتقىنى بويىچە توختىماستىن قورسىقىنى سىيلاپتۇ. بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن كۆزى ساقىيىپ كېتىپتۇ. ئۇ يەنە ئەپەندىنى ئىزدەپ كېلىپ:

— ئەپەندى، كۆزۈم ساقايدى، سىز قاراپ بېقىڭ، قورسىقىمدىكى يىلان يوقىدىمىكىن؟ — دەپتۇ.

— كۆزىڭىز ساقايغانلا بولسا، يىلانمۇ يوقىلىدۇ. مانا بۇ «كۆزۈڭ ئاغرىسا، قولۇڭنى تارت» دېگەن سۆز، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئېگىز تاممۇ پايلمايدۇ

ئەپەندى خان ئوردىسىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ،
بىرمۇنچە ئادەملەرنىڭ ئوردىنىڭ تېمىنى قوپۇرۇۋاتقانلىقىنى
كۆرۈپ بىر مەدىكاردىن سورايتۇ:
— تامنىڭ ئۆزىمۇ ئېگىز ئىدىغۇ، نېمىشقا يەنە ئېگىز-
لىتىۋاتىسىلەر؟

— ئوردىغا ئوغرى چۈشمىسۇن دەپ.
— تاشقىرىدىن چۈشىدىغان ئوغرى دېسىڭىز توغرىدۇر.
بىراق، ئىچكىرىدىن چىقىدىغان ئوغرى ئۈچۈن ئېگىز تاممۇ
پايلمايدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.



خجىل بولماسلىق ئۈچۈن

بىر كۈنى ئەپەندىنىڭ بىر سودىگەر ئاغىنىسى ئەپەندى-
دىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، سىز پۇلغا ئامراقمۇ ياكى ئۆچمۇ؟

— ئەلۋەتتە پۇلغا ئامراقمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.

— نېمىشقا ئامراق؟ — دەپتۇ سودىگەر ئاغىنىسى يەنە.

— سىلەردەك مەككار سودىگەرلەرنىڭ ئالدىدا خجىل
بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئۆزىنىڭ تونى

پادىشاھ كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ، يۇرت كاتتىلىرىنى چاقىرىپتۇ، شۇ قاتاردا ئەپەندىنىمۇ قوشۇپ چاقىرىپتۇ. زىياپەت ئاياغلاشقاندا، پادىشاھ ھەربىرەيلەنگە بىردىن ئېسىل تون سوۋغا قىپتۇ، ئەپەندىگە بولسا ئېشەكنىڭ توقۇمىنى بېرىپتۇ.

ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ: — ھۆرمەتلىك مېھمانلار، پادىشاھنىڭ ئىلتىپاتىغا رەھمەت، ئۇ سىلەرنىڭ ھەربىرىڭلارغا بازاردىن سېتىۋالغان تون كىيگۈزۈپ، ماڭا ئالاھىدە ئىلتىپات كۆرسىتىپ، ئۆزىنىڭ تونىنى سوۋغا قىپتۇ، مەن بۇنىڭغا چوڭقۇر رەھمەت ئېيتىمەن، — دەپتۇ. دە، زىياپەت زالىدىن چىقىپ كېتىپتۇ.



قازنىڭ ئۈلپىتى

بىر كۈنى ئەپەندى ئېشىكىنى يېتىلەپ كېتىۋاتسا، قازى
ئاخۇنۇم ئۇچراپ قاپتۇ. قازى ئاخۇنۇم ئەپەندىنى زاغلىق
قىلىپ:

— ئەپەندى، ئىككى بۇرادەر قاياققا ماڭدىڭلار؟ — دەپ
سورايتۇ.

— خوش تەقسىر، بۇرادىڭىز: «زېرىكىپ كەتتىم، بىر-
رەر ئۈلپىتىمنىڭ ئۆيىگە ئاپارغىن» دېۋىدى، سىزنىڭ ئۆيى-
ڭىزگە باشلاپ كېتىۋاتاتتىم، جانابىڭىز ئۇچراپ قېلىپ يو-
لۇم قىسقاردى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



نومۇسنى بىلمەيدىغان ئادەم

ئەپەندى بىر يېقىن ئاغىنىسىغا خەت يېزىۋاتسا، بىر ئوغرىلىقچە ئۇنىڭ كەينىگە كېلىپ، ئۇنىڭ خېتىنى ئوقۇغۇدەلى تۇرۇپتۇ. ئەپەندى بۇنى بايقاپ قېلىپ، خەتنىڭ ئاخىرىغا بىر جۈملە سۆز قىستۇرۇپ قويۇپتۇ: «قەدىرلىك ئاغىنە، مېنىڭ ئەسلىدە ساڭا دەيدىغان نۇرغۇن گەپ - سۆزلىرىم بار ئىدى، لېكىن، نومۇسنى بىلمەيدىغان بىرى كەينىمدە تۇرۇپ خېتىمنى ئوغرىلىقچە ئوقۇۋاتىدۇ...»

ھېلىقى ئادەم تېرىكىپ ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، سىز نېمىشقا ماڭا ھاقارەت قىلىسىز؟

كىم سىزنىڭ خېتىڭىزنى ئوقۇپتۇ؟

— خەتنى ئوغرىلىقچە ئوقۇمىغان بولسىڭىز، مېنىڭ

سىزگە ھاقارەت قىلغىنىمنى نەدىن بىلىدىڭىز؟ — دەپتۇ ئە.

پەندى.



چۈش

ئەپەندى قازىخانغا كىرسە، بىرىنىڭ قازىنى ھەدەپ
ماختاۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپتۇ. ھېلىقى ئادەم:

— قازى ئاخۇنۇم، تۈنۈگۈن بىر چۈش كۆرۈپتىمەن،
چۈشۈمدە ئەرەشكە چىقىپتىمەن، قارىغۇدەك بولسام خۇدا ئۆز-
لىرىنى پەرىشتىلەرگە ماختاپ بېرىۋاتقۇدەك، — دەپتۇ.

— ناھايىتى مەنىلىك چۈش ئىكەن، — دەپتۇ ئەپەندى
قازىغا، — بۇ چۈشكە قارىغاندا، يېقىن ئارىدا ئۆزلىرىگە يا
بۇ كىشىنىڭ ھاجىتى چۈشىدۇ، يا خۇدانىڭ.



ئەپەندىنىڭ مەسلىھەتى

ئەپەندىنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان بىر ئادەم، ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورايتۇ:

— ئەپەندى، مەن بۇ دۇنيادا نۇرغۇن ئىشلارنى كۆر-
دۇم، قايسىلىرىنى ئېسىمدە ساقلاپ، قايسىلىرىنى ئۇنتۇپ
كېتىشىمنى بىلەلمىدىم، ماڭا بىر مەسلىھەت بەرسىڭىز بول-
تىكەن!

— باشقىلارنىڭ سىزگە قىلغان ياخشىلىقىنى بىر ئۆمۈر
ئېسىڭىزدە ساقلاڭ، باشقىلارغا قىلغان ياخشىلىقلىرىڭىز
بولسا، دەرھال ئۇنتۇپ كېتىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.



كۆزىڭىز كور بولۇپ قايتۇ دەپ

ئەپەندىنىڭ ياش چېغىدىكى ئاغىنىلىرىدىن بىرى باشقا
بىر شەھەرگە ھاكىم بوپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەپەندى
ئاغىنىسىنى يوقلىغىلى بېرىپتۇ. بىراق، ئەپەندىنىڭ ھالىنى
كۆرگەن ئاغىنىسى ئەپەندىنى تونۇماسلىققا سېلىپ:

— سىز كىم بولىسىز، مەن سىزنى پەقەت ئەسلىيەلمە-
دىمغۇ؟ — دەپتۇ.

— مەن سىزنىڭ ياش چېغىڭىزدىكى ئاغىنىڭىز نەسىردە-
دىن بولىمەن. سىزنى ھاكىم بولغاندىن بېرى كۆزى كور
بولۇپ قايتۇ دەپ ئاڭلاپ، سىزنى ئالايتەن يوقلاپ كېلە-
شىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



ھىلىگەر كېيىك

پادشاھ ئەپەندىنى ئېلىپ شىكارغا چىقىپتۇ. پادشاھ بىر كېيىكنى بايقاپ، ئۇنىڭغا قارىتىپ ئوق ئۈزۈپتۇ. بىراق، ئوق تەگمەپتۇ، پادشاھ ئوڭايسىزلانغان ھالدا: — مەن نۇرغۇن قېتىم شىكارغا چىققان، لېكىن ئەزەلدىن بىر پاي ئوقنىمۇ زايە قىلىپ باقمىغان، بۇ كېيىك بەك تېز قېچىپ كەتتى، — دەپتۇ. ئەپەندى دەرھاللا:

— ئەگەر ئۇ كېيىك بولماستىن، سىزگە قارشى ئادەم-لەر بولغان بولسا، سىز چوقۇم بىر پاي ئوق بىلەنلا بىرىنى يىقىتقان بولاتتىڭىز. شۇنىڭغا قارىغاندا ئۇ بىر ھىلىگەر كېيىك ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.



ئادالەت تېشى

ئەپەندى بايغا ياللىنىپ بىر ئاي ئىشلەپتۇ، ئاي ئاخىر-
دا، باي ھەرخىل سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ئەپەندىنىڭ يېرىم
ئايلىق ئىش ھەققىنى بەرمەپتۇ. ئەپەندى قازىغا ئەر ز قىپتۇ.
بىراق، قازىنىڭ نامرات ئەپەندىگە قارىغۇدەك ئەلپازى يوق
ئىكەن.

ئەتىسى، ئەپەندى بىر قولىياغلىققا بىرنەچچە تال تاشنى
چىگىپ قازىخانغا بېرىپتۇ. قازى ئەپەندىنىڭ قولىدىكى ئى-
غىر تۈگۈنچەكنى كۆرۈپ، گۈلقەلىرى ئېچىلىپ كېتىپتۇ
ۋە دەرھال باينى چاقىرتىپ، ئەپەندىنىڭ يېرىم ئايلىق ئىش
ھەققىنى تۆلىتىپ بېرىپتۇ.

دەۋا ئىشلىرى تۈگەپ، ئەپەندى ئۆزى يالغۇز قالغاندا،
قازى ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، ياغلىقتىكى نېمە ئىدى، قىپنى يې-

شىڭ! — دەپتۇ.

— بۇ ئادالەتنى

قايتۇرۇپ كېلىدىغان

تاش، ئەگەر سىز دە-

ۋانى ئادىل بىر تەرەپ

قىلمىغان بولسىڭىز،

ئۇ سىزنىڭ بېشىڭىز-

غا تېگەتتى، — دەپتۇ

ئەپەندى.

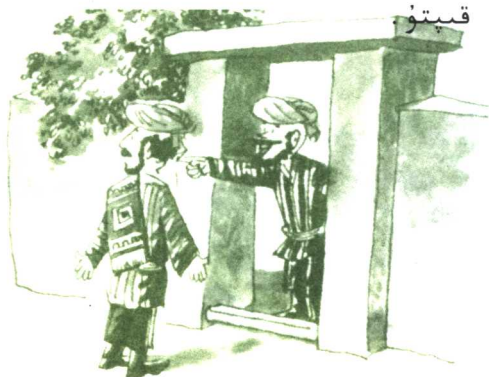


بەسلىشىش

ئەپەندىنىڭ داڭقى قوشنا شەھەرلەرگىمۇ تارقىلىپتۇ. قوشنا شەھەردىكى ئۆزىنى قالىتىس چاغلادىغان بىرى بۇنىڭغا قايىل بولماي، ئەپەندىنى تېپىپ ئۇنىڭ بىلەن بەسلىشمەكچى بوپتۇ. ئۇ ئەپەندى تۇرۇشلۇق يېزىغا كېلىپ، ئەپەندىنىڭ ئۆيىنى تېپىپتۇ. دەل شۇ چاغدا، ئەپەندى ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرغانىكەن، ئۇ كېلىپ ئەپەندىدىن، ئەپەندىنىڭ نەدە ئولتۇرىدىغانلىقىنى سوراپتۇ. ئەپەندى ئۇنىڭدىن قەيەردىن، نېمە سەۋەبتىن كەلگەنلىكىنى سوراپ بىلگەندىن كېيىن، ئۇ- دۇلىدىكى ھويلىنى كۆرسىتىپ:

— ئەپەندى ئاشۇ ھويلىدا ئولتۇرىدۇ، ئۇنىڭ قۇلىقى ئېغىر، سىز بەكرەك ۋارقىرىمىسىڭىز، ئاڭلىيالمىدۇ، — دەپتۇ.

ئۇ ئەپەندىنىڭ دېگىنى بويىچە قىپتۇ. ئاقىۋەتتە ئۇ ئۆيىنىڭ ئىگىسى چىقىپ ئۇنى تازا ساپتۇ، تاياقنى تازا يېگەن- دىن كېيىن، ئاندىن ئۆزىنىڭ ئەپەندىنىڭ خىلى ئەمەسلىكى- نى ھېس قىپتۇ.



پاتپاراقچىلىق سۇنايچىنىڭ ئۆيىدە

بىر كۈنى، بىر توپ قاراقچىلار مەسلىھەتلىشىپ:
— بىز ھامان بىر كۈنى تۇتۇلۇپ قالىمىز، ئۇنىڭدىن
كۆرە ئەپەندىنى ئۆزىمىزنىڭ سېپىگە قېتىۋالايلى، ئەگەر
تۇتۇلۇپ قالساق، بالايمىزغا شۇ قالسۇن، — دېيىشىپتۇ.
ئۇلار مەسلىھەتنى پىشۇرۇشۇپ، ئەپەندىنى تېپىپتۇ ۋە
شۇ كېچىسىلا ئەپەندىنى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئوغرىلىق
قىلغىلى ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۇ كۈنى كەچتىكى ئوغرىلارنىڭ
نىشانى، بىر سۇنايچىنىڭ ئۆيى ئىكەن. ئۇلار سۇنايچىنى
ئۆگزىگە ئاچىقىپ پۇت — قوللىرىنى چەمبەرچاس باغلىۋەتە-
كەندىن كېيىن، بۇلۇڭ — پۇچقاقلارنى ئاقتۇرۇشقا باشلاپ-
تۇ. شۇ ئەسنادا ئەپەندىنىڭ قولىغا سۇنايچىنىڭ سۈنىي
چىقىپ قاپتۇ. ئۇ دەرھال سۇنايىنى ئېلىپ ئاستا ئۆگزىگە
چىقىپتۇ — دە، بار كۈچى بىلەن چېلىشقا باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن
چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىشكەن خەقلەر:

— ئەپەندى، بۇ يېرىم كېچىدە سۇناي چېلىپ ئادەمنى
ئۇخلاتماي، پاتپاراق قىلغىنىڭىز نېمىسى؟ — دېيىشىپتۇ.

— مېنىڭ

سۇناي چالغىنىم

قانچىلىك پاتپا-

راقچىلىقتى،

چوڭ پاتپاراقچى-

لىق سۇنايچىنىڭ

ئۆيىدە، ئىشەنمە-

سەڭلار قاراپ بې-

قىڭلار، — دەپتۇ

ئەپەندى.



دادىڭىزنى دورا پسىز

پادىشاھ ئەپەندىگە مەدرىسىنى ئوقۇپ كەلگەن ئوغلىنى
ماختاپ:

— ئوغلۇم شاھزادە ئەقىل - پاراسەتتە شۇنچىلىك كاما-
لەتكە يەتتىكى، كۆڭلىڭىزدە نېمە ئويلاۋاتقانلىقىڭىزنىمۇ
بىرلا قاراپ تېپىۋالىدۇ، — دەپتۇ.

— ۋاھ، شۇنداقمۇ، — دەپتۇ ئەپەندى بارمىقىدىكى ئۈ-
زۈكنى ئاستا چىقىرىپ ئاللىقىغا تۈگۈپ، — شاھزادەم كۆ-
ڭۈلدە ئويلىغاننى تاپالىغان يەردە، ئاللىقاغا تۈگكەننى ئابايلا
تاپالايدۇ، قېنى شاھزادە تېپىپ باقسۇن، ئاللىقىنىمىدىكى
نېمە؟

شاھزادە نېمىدەپ جاۋاب بېرىشنى بىلەلمەي، ھاڭۋاقىد-
نىچە تۇرۇپ قاپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، مەن سىزگە بۇ نەرسىنىڭ شەكلىنى
ئېيتىپ بېرەي، ئۇ نەرسە يۇمىلاق، ئوتتۇرىسى تۆشۈك،
ئەمدىغۇ تاپالايدىغانسىز! — دەپتۇ ئەپەندى ئىزاھ بېرىپ.
— ھە، ئەمدى بىلىدىم، ئاللىقىڭىزدىكى تۈگمەن

تېشى، — دەپتۇ شاھ-
زادە خۇشاللىقىدا.

— ۋاھ، سىز
ھەقىقەتەن ئەقىللىق
ئىكەنسىز، بەئەينى
دادىڭىزنىلا دورا-
پسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.
دى.



ئۆلۈكتىن سوراڭلار

ئەپەندى مەھەللىدە ئىمام بولۇپ تۇرغان كۈنلىرىدە مەھەللە بايلىرىدىن بىرى ئۆلۈپتۇ. كىشىلەر ئەپەندىدىن ئۆلگۈچىنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپ بېرىشنى ئىلتىماس قىلسا، ئەپەندى ئۇنىماپتۇ.

— نېمىشقا ناماز چۈشۈرۈشنى خالىمايسىز؟ — دەپ سورايتۇ جامائەت.

— ئۇ رەھمەتلىك مېنىڭ ئىمام بولۇشۇمغا نارازى ئىدى، ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت بولغان، ئەگەر مەن ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرسەم، ئۇ خاپا بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىشى مۇمكىن، ئىشەنمىسەڭلار ئۆلۈكنىڭ ئۆزىدىن سوراڭلار، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



گۇۋاھ بولۇش

بىرەيلەن ئەپەندىنىڭ قېشىغا كېلىپ:
— ئەپەندى بىرى مەندىن بىر تاغار بۇغداي ئۆتە ئالغا-
ندى، قايتۇرۇپ بەرمىدى، مەن قازىخانغا بېرىپ ئۇنى
ئەرز قىلماقچىدىم، سىز بېرىپ گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈپ
بەرسىڭىز، — دەپتۇ.
ئەپەندى ماقۇل بوپتۇ. ئەتىسى قازىنىڭ ئالدىغا بارغان-
دا، ئەپەندى گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈپ:
— مەن گۇۋاھ بولالايمەنكى، بۇ كىشى دەۋاگەردىن بىر
تاغار قوناق ئۆتە ئالغان، — دەپتۇ.
— دەۋاگەر بىر تاغار بۇغداي دەۋاتاتتى، سىز نېمىشقا
قوناق دەيسىز؟ — دەپ سوراپتۇ قازى.
— يالغان دەۋا ئۈچۈن قوناق بىلەن بۇغداينىڭ نېمە
پەرقى بار؟ بۇغداي ئەمەس، قوناق ئۈندۈرۈۋالسىمۇ چوڭ
ئىش، قالغىنىنى ئۆزىڭىز بىلىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.



پۇلىڭىز «كۈچۈكلەيدۇ»

بىر جازانخور، جازانە قىلغان پۇللىرىنى ئەپەندىگە
كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— ئەپەندى، سىز بۇ پۇللارنى ياخشى كۆرەمسىز؟ —
دەپتۇ.

— ياخشى كۆرمەيمەن! — دەپتۇ ئەپەندى.

— نېمىشقا؟ — دەپ سوراپتۇ جازانخور.

— چۈنكى سىزنىڭ پۇللىرىڭىز بىزنىڭ ئۆيىدىكى ئىتقا

ئوخشاش توختىماي كۈچۈكلەيدىكەن ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ ئە.
پەندى.



ئېھتىياجغا باغلىق

بىر كۈنى، پادشاھ ئەپەندىدىن:
— ئەپەندى، ئەگەر بىر تەرىپىڭىزگە ئالتۇنى، يەنە
بىر تەرىپىڭىزگە ھەقىقەتنى قويسا، سىز قايسىنى
تاللايسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئالىلىرى، ئالتۇنى تاللايمەن، — دەپ جاۋاب بې-
رىپتۇ ئەپەندى.
— سىز بەك ئەخمەق ئىكەنسىز، — دەپتۇ پادشاھ
ئەپەندىگە، — ئالتۇن دېگەننى تاپقىلى بولىدۇ، بىراق ھەق-
قەتكە ئېرىشمەك تەس، ئەگەر سىزنىڭ ئورنىڭىزدا مەن
بولغان بولسام، چوقۇم ھەقىقەتنى تاللايتتىم.
— ئېيتقانلىرى توغرا، — دەپتۇ ئەپەندى، — كىمدە
نېمە كەم بولسا، ئۇ شۇنىڭغا ئېھتىياجلىق بولىدۇ، مەن
ئالتۇنغا ئېھتىياجلىق، سىز بولسىڭىز ھەقىقەتكە، — دەپتۇ
ئەپەندى.

